

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

15 Temmuz Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:160 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

ORTAK

VATAN

ORTAK

MÜCADELE!

18 TEMMUZDAN BUYANAN DEĞİŞTİKİ:

✶ **YIKIMPAKETLERİNETEREDDUÜTSÜZKARŞI ÇIKANLAR,**

✶ **"ÇÖZÜMHEMENŞİMDİ!"DİYENLER,**

✶ **80BİNLERİSOKAKLARADÖKÜLMESİNİ SAĞLAYANLAR,**

✶ **BARIŞATEŞLERİYAKANLAR/YAKTIRANLAR,**

✶ **BUGÜNTÜMDUYARSIZLIKLARIYLA SAHNEDE PASİFŞEKİLDEROLALMAKTADIRLARI**

✶ **BURJUVA-EMPERYALSİTSİSTEMDEĞİŞENE KADARMÜCADELEVERMEKTÜMİLERİCİLERİN BİRİNCİLGÖREVIDİR!**

✶ **18 TEMMUZRUBUGÜN BELKİ SÖNDÜRÜLMÜŞTÜR, AMA ASLAYOK EDİLEMEYCEK DİR!**

✶ **SOKAKLAR BİRKEZ DAHA DOLDUĞUNDA, SOSYALİSTLER BUKEZ HALKİKTİDARININKURULMASI İÇİN VAR GÜÇLERİYLE ÇALIŞMAYADEVAM EDECEKLERDİR!**

✶ **YAŞASIN HALKİKTİDARI MÜCADELEMİZİ**

✶ **YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ ŞİARIMIZ!**

**PARTİLİ
İŞÇİLER!
KSP'YE
SAHİP
ÇIKIN!**

Sayfa 5'de

**"Slogan Olarak
Değil, Pratikte
Anti-Emperyalist
Mücadele!"**

Sayfa 11'de

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Neler Oluyor Neler
Sayfa 3'te

Londra Mektubu
Elif Kara

Sayfa 4'te

Parka
Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Görüş
Ali Yalçınay

Sayfa 10'da

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

Sayfa 10'da

BU İŞTE BİR TEMASSIZLIK VAR!

CTP ile AKEL 5 Temmuz Salı günü tekrar görüştü.

Görüşmede ele alınan konular, her zamankilerdendi.

CTP Genel Başkanı ve Başbakan Ferdi Sabit Soyer, AKEL ile ortak düzenlenen basın toplantısında, görüşmeyi oldukça yararlı bulduklarını belirterek, Kıbrıs'a kalıcı çözümü, BM gözetiminde, Annan Planı ve siyasi eşitlik temelinde derhal gerçekleştirmek istediklerini belirterek, bütün Avrupa'yı birleştiren AB projesinin Kıbrıs'ta Euro-Taksim projesi olmaması gerektiğini söyledi.

Tayvan modeline de karşı olduklarını kaydeden Soyer, çözüm gelene kadar Kıbrıs Türk halkını dünyaya açmak ve ortak ekonomiye hazırlamak gerektiğini ifade ederek, her iki partinin de bu konuda üzerlerine düşeni yapacaklarına inandığını söyledi.

Dimitris Hristofyas da Soyer'inkine benzer bir açıklama yaparak, statükoya karşı olduklarını, Kıbrıslı Rumların Annan Planı'nda karşı çıktıkları noktaların tekrar gözden geçirilmesinin ve fakat çözümün de muhakkak BM gözetiminde ve Annan Planı temelinde gerçekleşeceğini belirtti ve Rum tarafının referandumdaki "hayır"

oyunun "evet"e dönüştürülmesi gerektiğini, Türk tarafının "evet"inin de korunmasının icap ettiğini ifade ederek, temasların artarak sürdürülmesi gerektiğini vurguladı.

Bizler, bu tür görüşmelerin sonuçlarını az çok kestirecek kadar siyasal deneyim yaşamadık mı sizce?

AKEL, CTP ve benzeri partilerimizin, Kıbrıs sorununa çözüm arama noktalarının aslında tamamen çözümsüzlük olduğu gerçeğini farketmedik mi?

Bu görüşmelerin "Yoğun temaslar" adı altında, iki tarafın burjuvalarının ve de "anavatanlarının" çıkarlarını masa başlarında uzlaştırmaya çalışmaktan başka bir anlamı olabilir mi?

Bizce olamaz.

Kıbrıs'ta kalıcı çözümü, bugün dünyaya kan ağlatan ABD, İngiltere, Fransa, Almanya ve Rusya'nın egemenliğindeki BM himayesindeki görüşmelerden

bekliyorsak, yanılıyorz demektir.

Kıbrıs'ta kalıcı çözümü, siyasal eşitlik adı altında, patronlara daha fazla kâr koparmak için görüşüp durmaktan bekliyorsak,

yanılıyorz demektir.

Kıbrıs'ta kalıcı çözümü, kendi içinde birbirlerini yiyen, her fırsatta birbirlerine çelme takmaya çalışan AB'den bekliyorsak, yanılıyorz demektir.

Bakınız, Ferdi ve Dimitris arkadaşlar, işin ucunda Euro-Taksim olduğunu görüyorlar.

Bunu eskiden dillendirmiyorlardı, şimdi bunu da basının önünde telaffuz etmeye başladılar.

Bu tür stratejilerin varacağı nokta, çözümsüzlük yahut başka bir deyişle yeni sorun yaratmak değil midir?

Euro-Taksim tehlikesini şimdi mi farketmeye başladı bu arkadaşlarımız?

Hiç sanmıyoruz...

Bakınız Ferdi Soyer, çözüm gelene kadar Kıbrıslı Türkleri dünyaya bağlayacak, yeni ortak

ekonomiye de hazır edecek...

Bunun adı Euro-Taksim değil mi? Milli temellerde bölünmüşlüğe de hizmet etmiyor mu?

Efendilerin çıkarları anlaşma isteyecek de (anlaşma olsa da ne türden bir rezillik ve halk düşmanı bir anlaşma olacağı da malum), o zamana da Ferdi Soyer, Kıbrıs Türk burjuvalarını Rumlarla amansızca rekabet edip piyasadan silebilecek kadar güçlendirecek, bunun adı da yeni ortak ekonomiye hazırlık olacak.

Doğruya doğru...

Annan Planı, bizlere zaten sosyalist ekonomiyi değil, amansız rekabete dayanan kapitalist ekonomiyi, allayıp pullayarak veriyordu...

Masaya halkın çıkarları değil de emperyalist anavatanların ve de yerli burjuvaların çıkarları yatırıldığı sürece, istediğiniz kadar temas ediniz AKEL ve de CTP, sonuç alamazsınız. (Bakınız analarınız TC ve Yunanistan doğalgaz boru hattı üzerine anlaşılabilir bile!)

Masaya, emperyalistleri adadan nasıl atacağını yatırmadığınız sürece, temaslarınız temassızlık olarak kalacaktır.

Temassızlığın adını verimli temaslar koymamız, bu sorunu gözlerden gizleyememektedir.

BETON DUVAR YIKILDI, ŞİMDİ DE ŞEFFAFLAŞIYORUZ

Yeni hükümetin KKTC ile ilgili projeleri bitmiyor.

Geçtiğimiz haftalarda, "vatandaşla devlet arasındaki beton duvarın kaldırılması" projesi adı altında, İçişleri Bakanlığı bünyesinde başlatılan çalışmadan sonra, şimdi de Bakanlar Kurulu şeffaf devlet hedefiyle "Bilgi Edinme Yasa Tasarısı" hazırlayarak meclise havale etti.

"Şeffaf Devlet Yasası" ile birlikte meclisten geçen Leasing (Kiralama) yasası da, kimin neyi şeffaflaştırdığının bir kanıtı oldu.

"Şeffaf Devlet Yasası"na göre vatandaşın bilgi edinme hakkı düzenleniyor ve başvurularının yanıtlanması hükme bağlanıyor.

Bu yasa ile devlete olan güven artırılmak isteniyor.

Hükümet, devlete olan güvensizlikten o kadar endişeli olmalı ki, peşpeşe "güven artırıcı" yasa ve uygulamalara gitme ihtiyacı hissediyor.

İçişleri Bakanlığı'nın başlattığı "beton yıkma faaliyeti" ile ilgili yazımızda, devletin, istese de o duvarı yıkamayacağını, çünkü duvarın, günümüz devletin olmazsa olmazlarından olduğunu belirtmiştik.

Aynı durum, "şeffaf devlet" için de sözkonusudur.

Bu devlet, istese de şeffaf olamaz.

Vatandaşlara istedikleri kadar kağıt üzerinde bilgi edinme hakları tanısınlar, bazı noktalar muhakkak gizli kalmak zorundadır.

Çünkü, devletin faaliyetlerine ilişkin her noktanın her insan tarafından bilinmesi, devletin gerçek yüzünün tamamen ortaya çıkmasına neden olacaktır.

Bunun da devletin kendi eliyle yapılması, intihardan başka bir anlam taşımayacaktır.

Vatandaşlar, geçtiğimiz hafta anma töreni yapılan Kutlu Adalı'nın katillerinin kim olduğunu öğrenmek için "şeffaf" devletimize başvursalar, ne tür bir yanıt alacaklar?

Ya da vatandaşlarımız, bu adaya uyuşturucunun nasıl girdiğini, büyük uyuşturucu şebekelerinin Kıbrıs'ta nasıl örgütlendiğini öğrenmek için "şeffaf" devletimize başvursalar ne tür bir yanıt alacaklar?

Veya vatandaşlarımız, seçim dönemlerinde dönen dolapların tam olarak açıklanması için "şeffaf" devletimize başvursalar ne tür bir

yanıt alacaklar?

Ya da, tatmin edici yanıtlar alabilecekler mi?

Veya, bazı olayların kurcalanmaması gerektiği yanıtını alarak üstü kapalı daireden kovulacaklar mı?

Patronlara ait olan devlet, patron takımının en yüksek kâra ulaşmak için elinde olan bir araçtır.

Bu anlamda da, günümüz devletinde türlü türlü yolsuzluklar, gizli ve kendi koydukları kanunlara dahi aykırı işler yapılmaktadır.

Örneğin matbaalar bombalanıp, faileri bulunamamaktadır.

Örneğin gazeteciler öldürülüp, faileri bulunamamaktadır.

Örneğin tarihi bir kilise bir gecede soyulup, soğana çevrilip, yine faileri bulunamamaktadır.

Örneğin yol kenarlarında askere ait olduğu açıklanan bomba yüklü araçlar bulunup, olay kapatılabilmektedir.

Bu devlette, ulaşılmaz ve de dokunulmaz kişilerin sorgulanamaz ve yargılanamaz faaliyetleri vardır.

Ve hükümet göz boyamak için ne kadar çırpınırsa çırpınsın, şeffaf olamayacaktır.

Sınıf mücadelesinin olduğu bir

toplumda, patronların devleti, yönettiği ve sömürdüğü emekçilere, işçilere karşı şeffaf olamaz.

Aynı şekilde, işçilerin ve emekçilerin devleti de, fabrikalarını, tarlalarını elinden alarak bunları devletleştirdiği ve baskı altına aldığı eski patronlara karşı "şeffaf" ve "demokratik" olamaz.

Sınıf mücadelesinin koşulu budur.

Şu anda onlar bizleri yönetmek ve sırtımızdan para kazanmak istiyorlar.

O yüzden de şeffaf olmayacaklar.

Onlar, şirketlerin daha fazla kâr etmeleri için, yeni yeni kanunlar çıkartmaya devam edecekler.

Şeffaf devlet ancak, tüm halkın devletin tüm karar alma ve uygulama faaliyetlerine doğrudan müdahale edebildiği, denetleyebildiği, fikir beyan edebildiği bilgisayarlar ağı üzerinden doğrudan demokrasinin uygulandığı komünizm koşullarında gerçekleşebilir.

Neler Oluyor Neler...

ÖZELLEŞTİRMeye KARŞI MÜCADELE

Özelleştirmenin burjuvazinin işçilere karşı sınıf savaşında sınıfın sendikalarını darmadağın etmek için kullanılan bir araç olduğuna kısaca değinmiştik.

İşçilerin ülkenin, yani tekellerin, üretim ve dağıtım faaliyetlerini tek bir üretim alanı ve bu alandaki işçileri örgütlemiş olan sendikaları üzerinden etkileme, yeterince radikal bir konumda olan sendikalar üzerinden icabında tüm bu üretim faaliyetini durdurma imkanları oluşmuştur. Mesela İngiltere'de elektrik üretimi esas olarak kömür madeni kullanan istasyonlar tarafından sağlanırdı. Kömür madeni de İngiltere'deki kömür madenlerinden. Bu alanda bir yandan devlet tekeli vardı, öbür yandan tüm kömür madenlerinde örgütlü olan madenciler sendikası. Bu durum madencilerin 1974'de ülkedeki kömür üretimini, onun üzerinden elektrik üretimini, onun üzerinden de tüm üretimi durdurma yeteneğine yol açtı. Bu arada kömürün elektrik istasyonlarına taşınması olayı da demiryolları üzerinden yapılmaktaydı. Demiryolları da devlet tekelindeydi, ve aynı şekilde bir tek sendikada örgütlü işçiler tarafından çalıştırılmaktaydı. Bu sendika da kömür madencilerinin grevini destekleyip, stoklarda var olan kömürün elektrik istasyonlarına taşınmasına karşı çıkınca devletin yenilgisi kesinleşmişti. Sadece bu da değil. Elektrik üretimi de aynı durumdaydı. Her engel aşılsa bu sefer de elektrik istasyonlarındaki işçiler madencileri desteklemek için dolaylı yollardan elektrik istasyonlarına getirilen kömürlerle elektrik üretmeyi reddedebilirlerdi - ki bunun da örnekleri olmuştu!

Bu grev ülkedeki daha yeni seçilmiş olan Muhafazakâr parti hükümetinin istifasına ve yeni bir seçime gidilmesine yol açtı. Kömür madencileri, diğer işçilerin yardımlarıyla, Muhafazakâr parti hükümetini devirmişlerdi. Seçimleri işçi partisi kazandı!

1978'e kadar ki işçi Partisi iktidarı döneminde İngiltere'deki işçilerin devlet mülkiyeti, bunun etrafında oluşan büyük sendikal örgütlenmeleri, ülke çapında devlete karşı bir tek vücut olarak ortaya çıkmaları ve bunun burjuvazi için, tekeller için ürettiği sorunlar sürdü. Mesela belediye işçilerinin tüm ülkede başlattıkları grev ülkenin dört bir yanının çöp deposu haline gelmesine, ordunun hem çöpleri kontrol altına almak, hem de itfaiyeciler grevi nedeniyle yangın söndürme işleri için grev kırıncıları olarak örgütlenmesi, ve böylece grevdeki işçilerle devletin en bariz temsilcisi olarak ordunun karşı karşıya gelmesi durumu ortaya çıktı.

Bir şeyler yapılmalıydı. Ya işçiler bir şeyler yapacaklar, yani ya işçiler tekellerin yönetimine son verip iktidarı ele alacaklardı, ya da burjuvazi, yani tekeller bu işin çaresine bakacaklardı. Sınıf savaşı açık ve bariz şekiller almaktaydı.

1978'deki Mrs. Thatcher'ın seçimleri kazanması olayı bizzat iktidardaki işçi Partisi tarafından hazırlanmıştır. Sendikalara seçimlerin ne zaman yapılacağı bile haber edilmedi. Ani bir seçim yapıldı -ama Mrs. Thatcher ve Muhafazakâr parti seçim hazırlıklarına aylar öncesinden başlamıştı. Bu parti bir yandan yeni ekonomik politikayı oluşturdu. Bu politikayı hayata geçirecek örgütünü oluşturdu -bu arada işçi Partisi yönetimindeki hükümet bu takımın iktidarı ele alması için onların ihtiyacı olan hazırlıkları onlarla birlikte yaptı (Aynı durum 1997'de işçi Partisinin iktidarı düzenli bir şekilde devralması için Muhafazakâr Parti tarafından ayarladı -aylar öncesinden işçi Partisi ekibi devletin binbir alanında kendi takımıyla hükümeti devralma hazırlıklarına başlamıştı).

ÖZELLEŞTİR-ME!

Muhafazakârlar hükümetiyle özelleştirme furysı, bununla el ele giden üretim alanlarının darmadağın edilmesi furysı, bununla birlikte giden işçi sendikalarının paramparça edilmesi furysı başladı. Bugünkü ortam böylece yaratıldı. Burjuvazi, tekeller, işçileri yendiler. Sınıf savaşında işler kızıştığında hem o hem bu olmaz. Ya o ya bu olur. Burjuva devletin, burjuva, tekelci devlet mülkiyetini özelleştirmesini durdurmaya çalışarak, burjuva mülkiyet ilişkisine dokunmadan sonuç alınamaz. İşçiler üretimin büyüklüğü, bu büyüklüğün yol açtığı devlet tekeli, bunun yol açtığı birleşik işçi sendikaları üzerinden ellerinde olan gücü burjuvaziye devirmek için kullanmalıydılar. Onlar bu gücü burjuvaziye devirmek için kullanmadılar. İşçi Partisi iktidarı ile yetindiler -bu iktidar da onların değil, tekelcilerin iktidarı olduğunu onların yenilgisini hazırlayarak ortaya koydu. İşçiler tekelleri, tekellerin mülkiyetini yıkmadılar, tekeller onları yıktı!

Özelleştirme işte bu işin aracı oldu. Ama bu arada işçiler farklı farklı alanlarda özelleştirmeye karşı parça parça faaliyetler yürüttüler. Bu faaliyetler sırasında ya para ile satın alındılar -oldukça yüklü miktarlarda işini kaybetme parası teklif edildi işçilere. Bu satın alma tabii ki tehditle de el ele gitti. Bu teklifi kabul etmezseniz zırnık

alamazsınız! Bu tehdide rağmen direnen işçiler de oldu -mesela bir kısım Liman işçisi. Ve onlara hakikaten de ilk teklif edilen miktardan çok düşük miktarlar verildi. Grevlerin uzun süreli olmasını önlemek için pek çok tedbirler alındı. Grevde olan işçilere işsizlik parası verilirdi. Bu durduruldu. Sendikaların gücü oranında düşük bir yardımla yaşamaya zorlandılar. Bazen sendikalar teklifi kabul ettiklerinde işçiler sendikaların desteği olmadan greve gitmek zorunda kaldılar. Yani sadece kendilerini destekleyen işçilerin katkılarıyla yaşamak zorunda kaldılar. Sendikalar kanununda yapılan değişiklikler ardi ardına geldi. Devletin kabul etmediği greve gitmek yasaklandı. Yasak greve destek beliren sendikaların tüm mal varlıklarına el konulması kanunlaştırıldı. Başka bir alandaki grevde olan işçilere destek grevi yapmak yasaklandı. Böyle bir faaliyet yürüten sendikaların mallarına da el konulacaktı. Ve bunun gibi pek çok tedbirler alındı. Sadece bununla da kısıtlı kalınmadı. Tüm bunlara rağmen

kömür madencileri özelleştirme ve yıkımlarının hazırlanmakta olduğunu görünce herşeyi göze alarak greve gittiler. Grevi yıkmak için taşımacılık alanında demiryolları daha hazır olmadığından güzel bir yöntem geliştirildi. Özel kamyon sahipleri örgütlendi. Onlara bol miktarda ücret verilerek depodaki kömürlerin elektrik istasyonlarına taşınması garanti altına alındı. Masraflıydı ama değerdi! Kamyon sahipleri grev kırcılığına dört elle sarıldılar -ve tabii ki daha birkaç sene kadar önce de hemen hemen hepsi de iflasın eşiğine geldiler. Şimdi kamyon taşımacılığı da büyük şirketlerin ellerine geçti -kamyoncular da yazık oldu kamyonculara diyecek kimse bulamadılar ülkede! Alın dersinizi grev kırıcısı pislikler!

Muhafazakâr parti hükümeti dönemi tam bir sınıf savaşı dönemi idi. Burjuvazinin, tekellerin tam bir saldırı dönemi idi. Özelleştirme de bu saldırının temel taşı, her şeyin etrafında şekillendiği araçtı! Özelleştirmeye karşı savaşta işçiler bu kavganın burjuva mülkiyetle sosyal, komünist mülkiyet arasında bir savaş olduğunu kavramamışlardı. Hem içten sendikaların sosyal demokrat yapısı ve önderliğinin faaliyetleri, hem de dıştan burjuvazinin-tekellerin faaliyetleri karşısında yenildiler. Başka türlü bir sonuç da imkansızdı.

Burjuvazinin böylesi top yekûn bir saldırısı, bu saldırı sıralamalı ve parça parça bile yapılsa top yekûn bir saldırıya denk düştüğünde ya o ya bu durumu ortaya çıkar. İşçiler sadece ve basitçe işlerini ve haklarını korumaya çalışırlarsa, bunu mevcut sosyal demokrat önderliklerinin yönetiminde yaparlarsa, yani mevcut toplumsal yapıyı tehdit etmeden yaparlarsa, yenilgi kaçınılmazlaşmaktadır. Burjuvazi gerektiğinde bir geri adım atmakta, ama sonra ya yavaş yavaş yada geri gelerek hızla hedefine doğru yürümektedir. Bu şartlarda ve eğer işçiler burjuva iktidarı, tekellerin iktidarını devirmeye hazır değillerse, bunun için hazırlanmamışlarsa, bu konuda fikir ve dolayısıyla örgütlenmeye sahip değillerse ve veya bu konuda fikir sahibi olup gerekli anda hızla bu fikri hayata geçirmek için örgütlenmeye girişemezlerse yenilgi kaçınılmaz hale gelmektedir.

Özelleştirme üzerinde temellendirilen burjuvazinin, tekellerin saldırı furysı başladığında, sorun ya burjuva iktidarının sürmesi, dolayısıyla özelleştirme aracı üzerinden ve tüm diğer araçlarda kullanılarak (hukuksal değişiklikler, ister serseri takımı olsun ister bireysel faaliyet yürüten ve veya küçük üreticiler de kullanılarak yürütülen saldırılarla) sınıfın tam yenilgisi, ya da burjuva iktidarı devrilerek, burjuva devlet mülkiyeti yanında burjuvazinin, tekellerin tüm mülkiyetine el koyarak, özelleştirme furysı işçilerin devletin, devrimci iktidarının devletleştirme furysına dönüştürülerek sınıfın zaferi!

Özelleştirme furysı İngiltere gibi ülkelerde açıktan açığa yönetici takımının milyonlar haline getirilerek satın alınması, yöneticilerin şirketler kurarak şirketleri yok pahasına satın alıp işçilere karşı gerekli tedbirleri alıp milyonlar haline gelmelerinin -icabında şirketlerin kapatılmak üzere satımını sağlayarak-şeklinde açıktan açığa vurgunculuk örneklerini sunmuştur. Her yerde bu vurguncular ve vurgunculuk şu veya bu şekilde ortaya çıkmıştır ve de çıkacaktır. Türkiye gibi yerlerde bu vurgunculuğun çok enteresan şekilleri, açıktan açığa gangsterce el koyma, işçilere karşı serseri takımının şiddet yöntemleri kullanmak için devreye konulması vb yöntemler, vurguncular arasında elde silah ve karşılıklı katliamlara yol açan vurguncu kavgaları vb şekiller ortaya çıkarlar. Bu şartlarda ve de sınıfın örgütlülüğünün kısıtlılığı ve tüm devlet mekanizmasının sınıfa karşı çıkması yanında bu gangster takımının katliamcı faaliyetlerinin de devreye girmesi, özelleştirmeye Devamı Sayfa 4'te...

Londra Mektubu

Elif Kara

Gerçekleri Gizleyemezsiniz

Arif hocaya göre (6 Temmuz tarihli Afrika gazetesindeki köşe yazısından) mecburi askerlik eğitim-öğretimin kalitesini düşürmekle kalmadı aynı zamanda zanaatkâr yetişmesini de engelledi.

Mecburi askerlik paralı asker besleyemeyen veya beslemek istemeyen ülkelerde uygulanır. Yani paralı veya parasız her ülkede bir askerlik kurumu vardır. II. Dünya savaşı sonunda Almanya ve Japonya'nın asker barındırması yasaklanmıştı ancak akabinde bu da kaldırıldı. Evet her ülkede iddia ettiklerine göre kendi ülke sınırlarını bekleyen, başka ülkelerin saldırısından kendi halkını koruyacak olan bir askerlik kurumu mevcut. Ancak bu gerçekte böyle değildir. Burjuvaların çıkarları için mevcut olan devletin bir kurumu olan askerlik kurumu da gene bu burjuvaların çıkarlarını dışta da korumak zorundadır. Emperyalist dünya ekonomisi ile oluşan tekellerin çıkarlarının siyasette korunamadığı durumlarda askeri

güç ile korunma altına alınması bir şart.

Paralı askerlik kurumu İngiltere gibi bir ülkede sadece bu görevleri de yerine yetirmez. İşsizlik oranını (pek umurlarında olmasa da) düşürme aracı olarak da kullanılır.

Türkiye'de askerlik çok kutsal bir görev sayılmaktadır. Analar evlatlarını davul zurna eşliğinde askere yollamakta, askerlik yapmayan veya askerlikten kaçanlar vatan haini olarak damgalanmaktadır. Arif hocanın iddia ettiği gibi Kıbrıslılar bu mecburi askerlikten kaçmak için eğitimi kullanarak Kıbrıs'tan kaçıyorlarsa -ki bu bir derece doğrudur- biz Kıbrıslılarda Türkiyelilerdeki askerlik kutsallığının gelişmiş olmadığını gösterir. Kıbrıslıların TC burjuvalarının iddia ettiği gibi "adam olmak" için askerliğe ihtiyaçları olmadığını da gösterebilir mesela...

Üstte de bahsettiğim gibi askeri güç burjuva devletin elinde tekeller

yararına kullanılan bir güçtür.

Bundan halkın kanı ile burjuvaların çıkarı sağlanmaktadır. Arif hocanın iddiasından da görüleceği gibi demek ki Kıbrıs halkı devletin askerinin kendisi hesabına çalışmadığını görmese de hissetmektedir.

Eğitim-öğretimin kalitesinin düşürülmesi meselesine gelince ise bu bir gerçektir. Eğitim-öğretimin devlet eliyle planlı bir şekilde yapılmadığı, yapılamadığı kapitalist sistemlerde kalitesinin düşmesi kaçınılmazdır. Kaldı ki bu sadece askerlikten kaçma olarak gösterilmeye çalışılsa da esasta ekonomik temele dayanmaktadır. Kıbrıs gibi kapitalist bir ekonomiye sahip ülkelerde bireyselliğin hakim olması "gemisini kurtaran kaptan" kültürünün yerleştirildiği burjuva-emperyalist ülkelerde en çok para kazancı neredeyse, rahatlıkla beraber, oraya akın etmek de normaldir. Bir devlet memuru, öğretmen veya doktor gibi mesleklerle geleceğini az biraz

garantiye almak istemeleri daha çok gençleri ve aileleri okullu yapmaya yönlendirmektedir. Bu yüzden bir zamanlar bu mevkileri elde etmek işini gören lise diplomaları şimdilerde yerini üniversite ve de hatta lisans ve yüksek lisan diplomasına bırakmıştır.

Eğitim-öğretimin içinde bulunduğu karmaşık durumu istediğimiz gibi açıklamaya çalışabiliriz. Ancak üstü örtülemez bir gerçek var ki o da tüm bu dayandırdığımız nedenlerin esasını, temelini teşkil etmektedir; Burjuva-emperyalist sistem. Kâr temeline dayanan burjuva-emperyalist sistem ortadan kaldırılmadığı sürece de ne kadar iyileştirme çalışması yapılsa da bir netice alınmayacağı çok açık olmasına rağmen hala bizim demokrat yazarlarımız her gün bir sebep üreterek burjuva-emperyalist sistemin teşhirinin önünde engel olmaya devam etmektedirler.

Neler Oluyor Neler...

Sayfa 3'den Devam...

karşı faaliyeti bir yandan zorlaştırırken, öbür yandan bu işin burjuvaziyi devirmeden halledilemeyeceğinin kavratılmasını kolaylaştırıcı şekiller olarak ortaya çıkarlar.

Burjuva şartlarda devlet mülkiyetinin ortaya çıkardığı bir durum da, özel şirketlere karşı tek tek patronlara, veya bir gurup patronlar ortaklığına karşı bir kavga olarak ortaya çıkan hak ve ücret kavgasının hızlı ve açık bir şekilde burjuvazinin devletine karşı bir kavga olarak ortaya çıkmasıdır. Bu nedenle işçilere karşı yürütülen özelleştirme işleminde devletin kendisini gizlemek için, burjuva karakterini gizlemek için hem sınıf saflarında sosyal demokrasiyi yaymaya olan ihtiyacı, hem de kavga esnasında icat etmesi gereken yalanların şekilleri bol ve değişik olmak zorundadır.

Özelleştirmeye karşı kavga tüm bu yalanların teşhirini ele almak ve tutarlı bir şekilde yerine getirmek, dolayısıyla kavganın burjuva devletin mülkiyeti, yani burjuva mülkiyetiyle, işçilerin mülkiyeti arasında bir kavga olduğunu izah etmek zorundadır. Ve bunun imkanları bolca vardır. Bu görevi yerine getirmeyenler işçi hareketine ve de son tahlilde özelleştirmeye karşı görevlerini yerine getirmemektedirler.

Yani ve işin esası olarak özelleştirmeye karşı mücadelede sınıfın burjuva mülkiyeti devirmesi ihtiyacını ortaya koymayan bir çalışma tarzı sosyal demokrat, ve işçilerin yenilgisine yol açan bir çalışma tarzıdır.

Devam edecek

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları

E-mail: serkanyavash@hotmail.com

3 Temmuz 05, Pazar:

Hafta sonlarında işlemek çok zor. Bir taraftan herkes dinlenmede, biz ise işe devam etmekteyiz. Bir de ek maaş almadan işlemek... Bunlar yetmezmiş gibi bir de çalışma saatleri hafta içindeki saatlerden fazla. Normalde 8 saat işlemişsen hafta içinde hafta sonu bu 9, 9 ½ saate kadar artabilmekte. Sabah saat 5 sularında işe başlarım.

İlk yarıda 3 ½ saat sürüş yapmam gerek. İkinci yarıda da 5 saatten biraz az. 53 dakika da yemek arası. Amma tüm bu saatlere rağmen her gün işe yarım saat - 45 dakika erken giderim. Elimde sıcak bir bardak çay ve de sigaramla giriş/çıkış kapısına dikilirim.

Giren/çıkanlarla sohbet ederim. Bunu yapmasam ilişkilerim bilardo odasına gelenlerle sınırlı kalacak, sabahın bu saatinde de bilardo odasında fareler bile yok.

Bu haftaki sohbet konusu ise maaş artışı ve de saatlerdeki kesinti talepleri. Konuştuğum işçiler arasında iki düşünceye sadık guruplaşmaların geliştiğini fark ettim. Bir tarafta haftalık maaşlarda kesinti yapılmadan çalışma saatlerinde kesintilere razı olanlar, diğer tarafta ise saatlerin kesilmeden maaşların artırılmasına taraftar

olanlar. Taraf tutmak bu aşamada biraz zor. Ne de olsa sendika sözcümüzden işverene yapılan teklifin tüm detayları bize verilmemekte. İşveren teklifi kabul veya ret ederse bize danışılacak. İş veren de 11'inde yanıtını verecekmiş. Beklemedeyiz. Bu arada kısaca çelişki noktalarını sizlere aktarayım.

Şu anda çalışma saatlerimiz haftada 38'dir.

Bu tabii kâğıt üzerinde. Yani haftayı Cumartesi'nden Cuma'ya kadar saydığımızda (bu 7 gün içerisinde 2 gün tatilimiz de var), ve de yemek aralarını dışa çıkartırsak bu saatleri elde ederiz. Tabii, gerçekte bu şekilde işlememekteyiz. Açıklayım.

Cumartesi, Pazar tatilimde olduğumu farz edelim ve de Pazartesi işe başlarım.

Sıradan işlerde 5 günden sonra yine tatil yapılır. Bizde değil. Cuma günü hafta bitmesine rağmen bir sonraki haftada tatil günleri aksatılır. İkinci haftada Pazar ve Pazartesi tatil yaparım, salı günü işe tekrar başlarım ve 7 gün işe devam ederim. Dolayısı ile tatillerim bir sonraki Salı/Çarşamba'ya akar. Perşembe işe başlar ertesi çarşambaya kadar işlerim. Ayın sonunda da Perşembe'den Pazara kadar tatil alırım. Bu hesaba göre ortalama 8 saatten, 7 gün arka arkaya çalışınca 56 saat (gordon) çalışmış oluruz.

PARTİLİ İŞÇİLER! KSP'YE SAHİP ÇIKIN!

Günümüz dünyasının bir parçası olarak ülkemiz Kıbrıs da emperyalizmin halkalarından birisi konumundadır. Emperyalizmin var olduğu her yerde de işçi sınıfının varlığı, büyüyerek gelişmesi kaçınılmazdır. Emperyalizmi yıkacak olan temel güç de işçi sınıfıdır. Dolayısıyla ülkemiz Kıbrıs'ta var olan emperyalist kuşatmayı dağıtacak olan da kendi partisinde örgütlenen işçi sınıfı olacaktır.

İşçilerin günümüzdeki sistemle ilişkileri, işçiler iktidar olduklarında toplumsal yaşamın kaderini değiştirecek kadar keskindir. İşçi sınıfının iktidarının mükemmel bir örneği, tarihte Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'yle gerçekleştirilmiştir. Yani işçilerin iktidarı, bu sistemi kökünden değiştirecektir, yani emperyalizmi adamızdan def edecektir, kapitalist üretim ilişkilerinin temelden yıkılıp, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halk lehine tekrardan düzenlenmesini sağlayacaktır. Uzlaşmaz bir çelişki içinde olduğu burjuvaziyi yok edecektir. Bunun sonucunda da insanın insan üzerindeki her türden sömürsüne son veren, bugünkü sistemin dayandığı emek-sermaye çelişkisinin yarattığı emek sömürsünü yok eden bir toplumsal yaşam, işçi sınıfının devleti var olacaktır.

İşçilerin iktidar mücadelesinde

ekonomik taleplerini dile getirip ekonomik mücadelelerini sürdürdükleri, pervasızca gasp edilen haklarının bir kısmını geri almak, haklarını istemek için başvurmaları gereken örgütler olmak zorundadır. Bu örgütler de sendikal örgütler olmak zorundadır. Fakat işçilerin mutlaka vermeleri gereken bu sendikal mücadele, işçilerin kurtuluşunu sağlayacak ve onları zafere götürüp kurtaracak, iktidarlarını kurlmalarını sağlayacak temel mücadele değildir. Daha doğrusu, işçilerin nihai kurtuluşu sendikal mücadeleyle sağlanamaz. Sendikal mücadele, işçilerin iktidar mücadelesinde kullanmaları gereken bir araçtır.

Dolayısıyla işçilerin iktidar mücadelesi için kendi partilerinde, sosyalist bir partide birleşmeleri, kenetlenmeleri, örgütlenmeleri gereklidir. İşçilerin partisi, yani sosyalist parti, işçi sınıfının bilimiyle donanmıştır. Dolayısıyla işçi sınıfını zafere taşıyacak olan, işçi sınıfının bilinçli, örgütlü ve öncü müfrezesi olan sosyalist partidir. İşçiler, kurtuluşları için kendi partilerinde birleşmelidirler. Kendi partisinde birleşmeyen, örgütsüz işçi sınıfı zafere

ulaşamaz.

Ülkemizde Kuzey'iyle Güney'iyle tek bir sosyalist parti vardır, o da Kıbrıs Sosyalist Partisi'dir. İşçiler, kendi partileri olan KSP'de örgütlenmeli, iktidara yürümelidirler. KSP işçi sınıfı içinde çalışma yürütürken, başta Partili işçilere ihtiyaç duymaktadır. İşçiler içinde en verimli çalışmayı yapabilecek olanlar, sınıf bilincine ulaşmış ya da ulaşma aşamasında olan Partili işçilerdir. Partili işçiler, kendi partilerini, KSP'yi canlarıyla kanlarıyla sahiplenmeli, Partilerinin ileriye gitmesi için canla başla mücadele etmelidirler.

Partili işçilerin örgütsüz işçi sınıfını örgütleyip ilerletmesi, kendi partilerine çekebilmesi için öncelikle Partilerinin siyasi-ideolojik açılımlarını en azından asgari düzeyde bilmeleri, sahiplenmeleri ve buna göre çalışma yürütmeleri gereklidir. Yani örgütlenmek ve işçilerin partisini ilerletebilmek için, Partinin siyasi-ideolojik temellerinin iyi kavranması ve ciddi ve mükemmel biçimde savunulması gereklidir. Zira siyasi-ideolojik temel olmamış işçiler içinde sonuç alıcı, Partiyi ilerletici faaliyet yürütülemez.

Partinin siyaseti, Parti siyasetinin temel taşları bilinerek hareket edildiğinde, Partili işçiler, işçi sınıfı içinde verimli çalışma yürütebileceklerdir. Partili işçiler, yaşamlarının her alanında örgütlülükleri sayesinde gelişecek ve çelikleşeceklerdir. Günümüzde işçiler içinde var olan her türlü zararlı akıma kapılmamak için Partilerine tutunmalıdırlar. Partilerini geliştirme, ilerletme, zaafılarından ve eksikliklerinden arındırma görevi aynı zamanda partili işçilerin de görevidir. Bu yüzden Partili işçiler, gördükleri her sorunu çözmek için el atmalıdırlar, Partiyi ilerletip büyütürlerken, kendileri de çelikleşmeli, işçi sınıfı içine sızmış olan her türden burjuva ve küçük burjuva ideolojilerine ve onların pratik faaliyetlerine karşı amansız bir mücadele vermelidirler. Partili işçiler, Partinin her türden faaliyetine göz kulak olmalı, şikayet etmek nedir çalışmayı bilmelidirler.

İşçiler! Partili işçiler! Kıbrıs Sosyalist Partisi sizin partinizdir. KSP'ye sahip çıkın, onu ilerletin, KSP'de kenetlenin! Şikayet ve yorulma nedir bilmeksizin iktidarınız için Partinizde birleşin! Zira, sizi kurtuluşa götürecektir, kenetlenip iktidara yürüyebileceğiniz başka bir yer yok! İşçiler, sizin yeriniz KSP içinde örgütlü mücadeledir!

Kıbrıs'ın Güneyinden Haberler - Kıbrıs'ın Güneyinden Haberler

Larnaka ve Baf Havaalanlarında Grev

Larnaka ve Baf havaalanları çalışanları 8 Temmuz Cuma günü 11 saatlik greve gittiler. Bildirildiğine göre senenin en yoğun trafik döneminde yapılan grev dolayısıyla uçakların havalanamaması çalışanların haklarını almasına neden oldu. Yüzlerce yolcunun alanda kalmış olması hükümetin özel şirketle yapacağı anlaşmada işçilerin taleplerine yer vermesini sağladı.

Hükümetin Larnaka ve Baf havaalanlarını çalıştırması için özel bir şirkete devretme görüşmeleri sürerken işçiler de kendi haklarının bu anlaşma ile korunması talebinde bulundular. 2001'de hükümet havaalanlarının çalıştırılmasını özel şirkete devretmeyi planladığı dönemde çalışanların baskısıyla karşılaşmıştı. Buna göre 800 havaalanı çalışanı ya kamuda başka bir görevi kabul edecekti ya da tazminat alıp işten çıkartılacaktı. 2001'de önceki

hükümetin özel şirketle vardığı bu anlaşmayı şu anki hükümetin de yeni şirketle yapması sırasında tazminat ödeneği konusunda işçilerle anlaşmazlık çıktı. Havaalanı çalışanları tazminat olarak senelik 10.5 haftalık bir ikramiye talep ederken hükümet 5.5 haftalık bir öneri getirmişti. Bunun üzerine çalışanlar hükümetle özel şirket arasında Cuma günü öğleden sonra saat 1'de yapılacak anlaşma öncesi grev başlattılar.

Sendika hükümetle yaptığı görüşmeler neticesinde anlaşmaya yıllık 6.5 hafta tazminat ödeneği koydurmayı başardı.

Kıbrıs Cumhuriyeti Bağımsız (mı?)

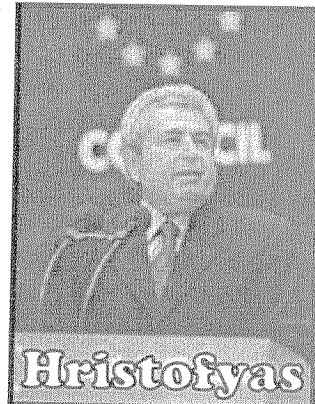
Güney Kıbrıs'ta supermarketlerde genetik olarak değiştirilmiş gıdaların diğer gıdalardan ayrı yerlerde tutulması yasasının mecliste oylanması yaz tatilinden sonraya bırakıldı.

Yeşiller Partisi milletvekili Perdikis'in yaptığı açıklamaya göre ABD Lefkoşa elçiliğinden Parlâmento'ya yasa aleyhine gönderilen mektup bu değişikliğe sebep oldu.

Hafta başı basına sızdırılan imzasız mektupla ABD, Meclis Başkanı Hristofyas'tan yasanın oylamaya alınmamasını acil olarak istemiş. Aksi takdirde ABD-Kıbrıs

Perdikis

Hristofyas

ilişkilerini zedeleneyeceğini bildirmiş.

Daha önce Temsilciler Meclisinde vekilleri bulunan tüm parti temsilcileriyle bu konuda görüşme yaptıklarını ve mutabakata vardıklarını bildiren Yeşiller vekili son anda yasanın çekilmesinin ABD Elçiliğinin işe karışmasının neticesi olduğunun gayet açık olduğunu bir kez daha vurguladı.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemen, bağımsız olduğunu iddia edenlere, dış güçler bizim sorunlarımıza karışamaz diyenlere ithaf olunur.

GELEN GİDENİ ARATMASIN?

Hükümetin çıkardığı yeni muhaceret yasası, günlerdir konuşuluyor, tartışılıyor.

Hükümet yetkilileri sık sık amacın "kaçak işçileri" kayıt altına almak, sigortasız, kötü koşullarda barınarak çalışmayı engellemek ve bununla beraber ekonominin de kayıt altına alınmasını sağlamak olduğunu belirtiyorlar.

Yasaya uyulmaması karşılığında da her gün için 66 YTL ceza kesilmesi de, ayrı bir uygulama...

Yurtdışından gelen işçilerin sigortasız, sendikası çalışması ve bir insanın yaşayamayacağı barakalarda yaşamak zorunda kalması elbette karşı çıkılması gereken bir durumdur.

Özellikle Türkiye'deki işsizlik, kötü yaşam ve kötü ücretten bunalarak, bir çıkış kapısı arayan insanların ilk durak yerlerinden birisinin Kıbrıs olması şaşılacak bir durum değildir.

Ve bunda suçlanacak olanlar da,

bir umut kapısı arayan işçiler değil, TC egemenleridir.

İşçilere sendika hakkı, sigorta hakkı verilmelidir.

Kısa vadede patronlar, işçilerin barınma sorununa da çözüm bulmalıdır.

Ancak, aklımıza bir soru takılmaktadır.

Pasaport alarak adaya giriş yapılması, nereye kadar işlerliği olan bir uygulamadır?

Memleketteki Kıbrıslılar işsizlikten göç yollarına düşerken, Türkiye'den gelen işçiler iş bulabilecek midir?

İkinci nokta, bu adaya giriş çıkışların kontrol altına alınması, sadece işçiler için mi geçerli olacaktır?

Bu adaya zamanında Abdullah Çatlı gibi eli kanlı faşistler VIP salonlarından giriş yapmıştır.

Daha niceleri giriyor mu, girdi mi, girecek mi?

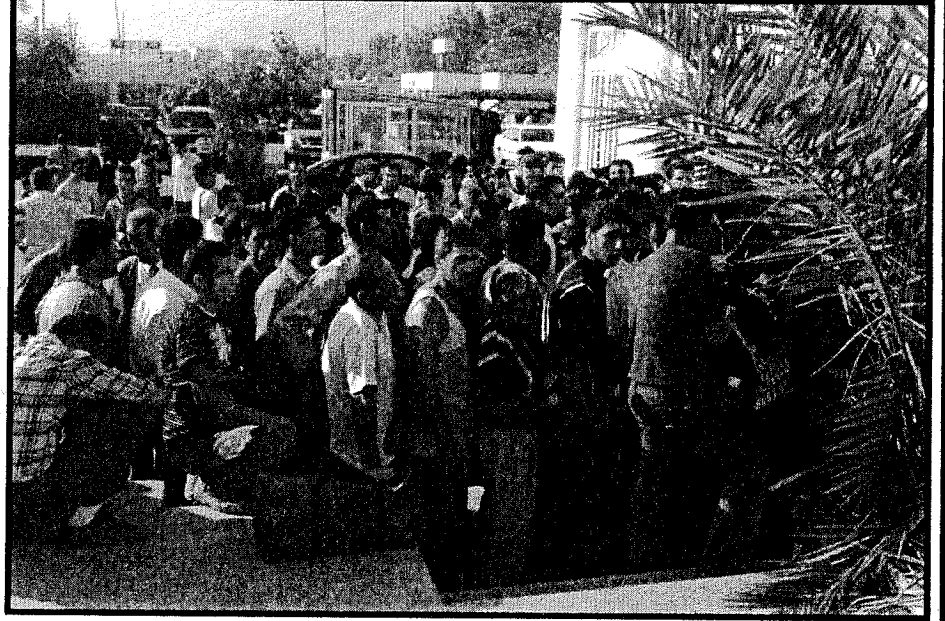
Hükümet bunu yanıtlayabilecek mi?

"Kaçak işçi" avına çıkan hükümet, "kaçak katil", "kaçak uyuşturucu taciri", "kaçak kara para aklayıcısı", "kaçak kadın taciri", "kaçak profesyonel faşist" avına da çıkabilecek mi?

Yoksa bunlar VIP salonlarında kırmızı halılarda yürümeye devam mı edecekler?

Varsın bunu da hükümet düşünsün...

Tabii işine gelirse...

ÇOK GÜLDÜK BU İŞE!

TC Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, İslam Konferansı Örgütü'nde yaptığı açıklamada, Kıbrıslı Türkler'in işgal ve ambargolar altında yaşadıklarını belirtti.

TC'nin işgalci askerinin ada halkına yıllardır çektiği zulümlerden de bahseden Gül, Kıbrıs sorununun sadece ve sadece emperyalist zincirin koparılmasıyla çözülebileceğini, kendilerinin ve diğer emperyalist güçlerin Kıbrıs sorununu çözmek gibi bir derterleri olmadığını, aksine bu çözümsüzlüğün onların doğasında olduğunu da kaydederek ekledi "Bize güvenmeyin! Kendinize güvenin! Kurtuluşunuz kendi ellerinizdedir!"

Böyle bir haber okusaydınız ne düşündünüz? TC Dışişleri Bakanı böyle bir demeç verse ne derdiniz?

Ya hastalandı, ya da Türkiye'de devrim oldu derdik sanırım...

Evet, Abdullah Gül, Kıbrıslı Türklerin işgal ve ambargolar altında yaşadıklarını söyledi, haberin gerisini de, bir şaşırtmaca olması için biz uydurduk.

Gül'ün demecinin devamı nasıl olmalı diye düşündük, böyle birşey çıktı...

Ancak Gül'ün işgalden kastı, KC'nin Kıbrıslı Türkler'i işgal ettiği noktasında...

Yani kendi devleti işgalci değil.

60 bin TC askeri işgalci değil.

Her bir tarafa diktikleri askeri üsler işgalci değil.

Dinleme istasyonları işgal değil.

KC'nin işgalci olduğunu söylüyor Abdullah Gül!

KC'ye laf söylemeden önce, insan biraz da kendine bakar değil mi?

KC sevdalısı değiliz ama, Gül'ün demeci de, bu kadar da olmaz dedirten türden!

Emperyalistler, istedikleri gibi kavramlarla oynayabiliyorlar artık!

Emperyalistler kavramların içlerini boşaltıp, her olguyu kendi çıkarları için kullanmayı iyi beceriyorlar.

KC'ye işgalci diyen TC'ye sorarlar "sen nesen" diye...

Sorarlar, sormak lazım, sormalıyız, neden sormuyoruz??!!!

Yurttaşım Gardaşımı 94

Aydın Adamoğlu

Ben çok mutlu öleceğim. Gülümsememi görmek isterseniz partiye davetlisiniz. 'Mutluluğun Resmi'ni çizmek isteyenler de.

Krematoryumun ısı geçirmeyen küçük penceresinden baktığınızda, güneşe iki elimle nasıl sarıldığımı göreceksiniz.

Sevmediğim insanlarla aynı mahalleye gömülmek istemem. Yurdumun pay pay olmasından sorumlu olanlar, olur a, orasını da peşkeş çekerler.

Küllerim Manş'a atılacak. Vasiyetim böyle. Cebelitarık'tan sonra kolaydır, sola döner bulurum yüzerek yurdumu.

Başımı çıkarıp bakarım ara sıra sahildeki 10 renk boyalı Kaptan'ın barakasına. Ters çevrilmiş ihtiyar 'Barbaros'a, ayağı kırık masanın üstündeki kurumuş ekmeğe, buruşuk kavun kabuklarına ve yarım kadehe.

Hasır sandalyenin üstünde uyuklayan 'Arap'a göz de kırparım. Yüzgeçlerimle okşarım da tuzlu tüylerini. Beni tanıdığını bu kadar yıldan sonra, kuyruğunu oynatışından anlarım.

Sıra sıra çirkin villâlarınız size kalsın betondan. Garajlarınızda sakladığınız teneke tabutlarınız da. Bakmam bile. Sizinle işim yok benim.

Hava kabarcıklarımı gören 'kefal vurdu' diyecek zamansız. Çekip gidecek yq'luna.

Hava kabarcığına, köpüğe, gınnabı çakıl taşına, 'ebedenölmez'e biri mi bakardı yoksa?

Siz göremezsiniz beni gözleriniz baksa da denize. Bir kitap gibi açarak sayfalarını, dikişlerin olduğu dibe de girsenez. Sizde denizin alfabesi var mı?

Ben Kaptan'ı göreceğim. Onun için geldim. Mutluluğum ondan. Rüzgâr uğultusu

sanacak bağırırmamı. Kaya kovuklarının oyunu, kahkahamı. Kadehini her tokuşturduğunda topal masayla yalınız, ay ışığı yalınız, 'Arap' yalınız, baraka yalınız, 'Barbaros' yalınız, deniz yalınız. Hepinize birer tutam kül getirdim hediye.

Hade özgürlük eyva.

Park a
Ziya Çelik

FAŞİST OCAKLAR KAPATILMADI

Son günlerde bazı televizyon kanallarında Uluslararası Kuzey Kıbrıs Konseyi adı altında bir örgütün reklam filmleri yayınlanıyor. Bir tanesine geçen gün rastladım. "Kavanozda yaşamayı kabul etme, Papadopoulos, Rum yönetimi bizi ve çocuklarımızı kavanoza koyuyor, bunu reddet" diyor reklam filmi...

Ve bir de davet patlatıyor filmin sonunda, diyor ki; Şu gün, şu saatte arabalarımızla protesto konvoyunda olacağız, sen de gel!

İyi, gelmesine gelelim de, niye gelelim ki?

Güney bizi kavanoza koyacakmış.

Kuzey sanki bizi Yağmur Ormanlarına koydu, oksijenden beynimiz açıldı!

Bu konsey de nereden çıktı?

UHH'ya daha yeni alıştıyorduk ki, bir de konsey çıktı başımıza.

Kurtlar Vadisi midir, Sıpalar Ovası mıdır nedir, o dizideki konsey gibi

birşey olmasın bunlar da?
Yok canım, o kadar da değil...

Hani yeni hükümet süper devrimci ya,
Neden bu tür örgütlenmelerin üstüne gitmiyor diye düşünmüyor değilim...

CTP iktidar olmadan önceki tüm eylemliliklerde, CTP'li arkadaşlarla birlikte "Faşist Ocaklar Kapatılsın" diye slogan attığımızı biliyorum.

Hatta Sarayönü'ne giderken, sağ taraftaki Ülkü Ocağı'nın önünden geçerken, kafalarını camdan uzatan ülkücülere en öfkeli sloganları birlikte atmıştık...

"Faşist Ocaklar Kapatılsın" sloganını neden ve kime karşı atmıştık?

Halkımız iktidar olsun, ve faşist ocakları kapatsın diye...

Yoksa o dönem iktidar olan UBP'den beklememiştik bu tür ocakları kapatmasını...

Peki ne oldu?

El birliği ile slogan attığımız CTP, şimdi hükümet oldu.

Faşist ocaklar hala daha kapatılmadı...

Neden?

Birinci ihtimal, CTP hükümet oldu, ancak ocakları kapatmak istemiyor.

İkinci ihtimal, CTP, halkı temsil etmiyor.

Aslında iki ihtimal de birbirine bağlı.

Faşistlerin merkezlerini kapatmayı aklından dahi geçirmeyen CTP, halkı temsil etmemektedir.

TC ile sıkı ilişkileri sayesinde de faşist ocakları kapatmak işine gelmemektedir.

Yarın, Uluslararası Kuzey Kıbrıs Konseyi, UHH, Ülkü Ocakları gibisinden dernekler, ocaklar vs. devrimci, demokrat, ilerici insanlarımızın üzerine yürüdüklerinde CTP buna nasıl yanıt verecek?

CTP'li genç arkadaşlar, onbinlik kortejlerde birlikte yürürken, Ülkü Ocakları'nın önünden geçerken birlikte attığımız sloganları lütfen hatırlasınlar.

Göçmenköy'de seçim döneminde faşistler tarafından dövülen genç arkadaşlarımızın yalnız olmadığını göstermek için Göçmenköy Parkı'nda toplanıp, attığımız sloganları lütfen hatırlasınlar.

Bizim isteklerimizden birisi de, bu faşistlerin Kıbrıs'ta örgütlenmelerinin engellenmesiydi.

Tüm bunlara rağmen geçtim eski ocakları, bunlara yenileri ekleniyorsa, bunların üzerine gitmemiz gerekmektedir.

Herkes, hangi dönemde ne yaptığını, ne istediğini ve şu anda elimizde ne olduğunu düşünmek, tahlil etmek ve kararlara varmak zorundadır.

Aksi halde, "sağım-solum sobe" der gibi "sağım-solum ocak, oba, gök tengri" diyeceğiz... Kim Kara Murat olmak ister?

Emperyalistlere Uyarılar

Hasan Erçakıca, 5 Temmuz tarihli Yenidüzen gazetesindeki köşesinde, G-8 ve Live-8 zirvesi ile küresel sorunlara değinerek, bazı çözüm yollarını ortaya koymuş.

Erçakıca, açlık, yoksulluk gibi küresel sorunların kökeninde eşitsiz gelişme yattığını belirtiyor ve ekliyor;

"Eşitsiz gelişmenin sonuçları ortadan kaldırılmalıdır".

Eşitsiz gelişmeyi ortadan kaldırmak yerine, eşitsiz gelişmenin sonuçlarından olan açlık, yoksulluk gibi sorunları ortadan kaldırmayı önermek, başlı başına eşitsiz gelişim yasasının devam etmesine yöneliktir.

Eşitsiz gelişme devam edecek, ancak eşitsiz gelişmeye karşı gelişebilecek hareketlerin önu de, bir takım "yardımlarla" (siz sadaka diye okuyunuz), destek projeleri (siz kaşıyla verip kepçeyle almak diye okuyunuz) vs. ile tikanacak.

Keza Erçakıca, küresel olan bu tür sorunların hepimizin sorunu olduğundan hareket ederek, sorunlu bölgelere kaynak aktarımı gibisinden "çözüm" önerilerini masaya koyuyor.

ABD ve AB'ye de biraz saldıran Erçakıca, Bush'un G-8 zirvesinde herşeyden önce kendi ülkesinin çıkarlarını savunacağını belirtmesini ahmaklık olarak niteliyor ve AB'nin de içine kapanmaması gerektiğini belirterek, gelişmiş sanayi ürünlerini dünyaya pazarlayarak kendi çiftçilerini korumaya devam edeceklerini, bunun da milyarlarca insanın sefaletin neden olmak, onları yoksulluğa mahkum etmek olduğunu yazıyor.

Dikkat edeceğiniz gibi, Erçakıca'nın yazısında, emperyalizme karşı halkların mücadelesi kavramı geçmiyor.

Erçakıca'nın yazısında, emperyalizm kelimesi bile

geçmiyor, iyi ve kötü yanları olan küreselleşme olarak hedef saptırılıyor, o kadar...

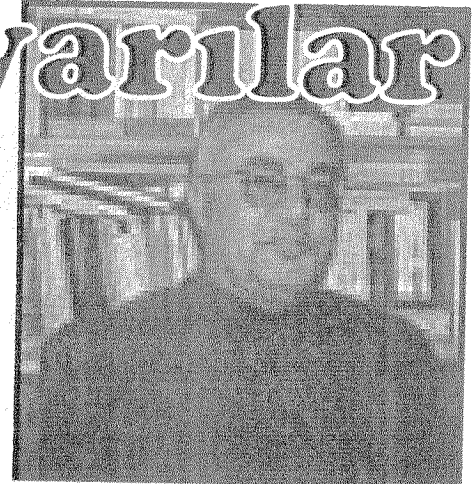
Erçakıca, emperyalist dünya düzenini ortadan kaldırmak yerine, emperyalist dünya düzeninin halkların ayaklanmalarına karşı nasıl önlemler alabileceğinin teorisini yazıyor.

Emperyalistlere de az biraz akıl veriyor.

Uyarıyor emperyalistleri...

Emperyalizme karşı birleşmek ve mücadele etmek çağrısı yok Erçakıca'da.

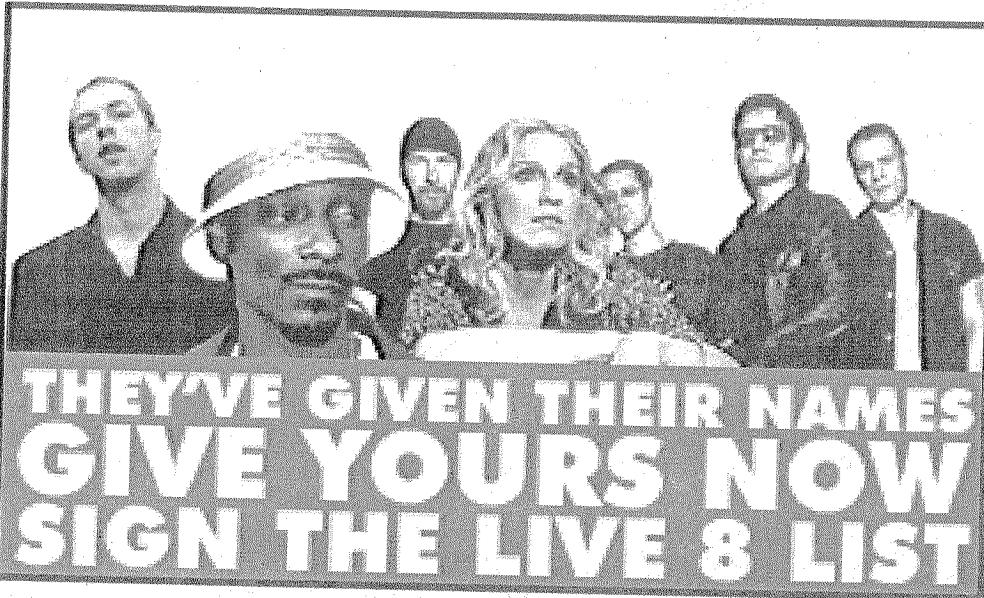
Sorunun, emperyalizmin insanlık düşmanı suçları olduğunu, her yıl 40 milyon insanın emperyalistlerce

açlıktan, yoksulluk ve asit hastalıklardan öldürüldüğünü, bunun çözüm yolunun da, emperyalistlerin kârlarının çok küçük bir kısmını sorun yaşanan bölgelere sus payı olarak verilmesi değil, emperyalizmin ülkelerden defedilmesi olduğunu yazmak istemiyor Erçakıca...

Emperyalistlere akıl vermekle, Kofi Annan ve Bill Gates gibi soytarıların çıktığı Live-8 konserlerini yere göğe sığdıramamakla ama en önemlisi de emperyalizmin reformasyonunu talep eden bu yazısıyla Erçakıca, emperyalizmin ömrünü uzatmaya yarayan faaliyetlerinden birine daha imza atmıştır...

Ve emperyalizmin yıkımına değil, ömrünün uzatılmasına yarayan faaliyetlerin insan kanına girmek olduğu gerçeği, kendisine bir kere daha hatırlatılmalıdır.

Uyuşturucu Tüccarları Her Gün Daha da Zenginleşiyor

İngiltere Gardiyan gazetesinin verdiği habere göre İngiltere'deki uyuşturucu ticaretinin kâr oranı lüks ürünleri üreten firmaların kâr oranından daha yüksek kârlara sahip. İngiliz hükümetinin elinde bulunan rapora göre uyuşturucu ticaretine karşı yürütülen operasyonların etkisiz olduğu açıkça ortaya seriliyor. Ancak İngiliz hükümeti bu raporu kamuoyuna açıklamayı reddediyor.

Raporun verilerine göre hükümetin İngiltere'ye sokulan uyuşturucu miktarının yüzde 20'sine el koyabildiği geri kalan yüzde 80'in ise İngiliz toplumunu zehirlediğini ortaya çıkardı. Ve

İngiltere'de yıllık uyuşturucu ticaretinden elde edilen kârın 40 milyar dolar olduğu bildirildi. Raporun ilk kısımlarını yayınlayan Blair hükümeti uyuşturucuya karşı mücadelede başarısızlıklarını ergileyen ikinci kısmı ise yayınlamayı reddediyor. Esrar kullananların haftada ortalama 89 sterlin kokain kullananların ise 525 sterlin harcadıkları raporda yer alıyor.

Eroin ticaretinin Afganistan'dan geldiği dikkate alındığında İngiliz ve Amerikan yönetiminin Afgan ve diğer uluslararası eroin tüccarları ile elele çalıştığı dolayısıyla da uyuşturucu ticaretine karşı kayda

değer önlem alınamadığı açıkça görülüyor. Lüks ürün satan Gucci şirketinin kâr oranı yüzde 30'larda seyrederken İngiliz eroin tüccarlarının kâr oranı ise yüzde 60'larda seyretmektedir. Uyuşturucu ticareti sayesinde milyarlar sterlinlik para İngiliz bankalarında aklanırken uyuşturucu ticaretinde de bir dizi firma kârlar yapmaktadır.

Rapora göre ayrıca İngiltere'de hala hazırda 280 bin kişi eroin ve kokain hastasıdır. Bunların yaptıkları harcamalar ise 16-24 milyar dolar arasında olduğu tahmin ediliyor.

İngiliz hükümetinin kayıtlarına

göre İngiltere'de eroin, kokain ve esrar gibi uyuşturucu kullananların sayısı 3 milyonu geçmiştir. Uyuşturucuya karşı savaş açtıklarını ilan eden yöneticilere duyurulur.

ABD Bakır Madencileri Grevde

Bakır fiyatlarının 16 senenin en yüksek olduğu bir dönemde işçilerin ücret görüşmelerinde Asarco Firmasının uyguladığı taktikleri protesto etmek amacıyla greve gittiler.

Arizona'da bakır madeninde çalışan 700 işçinin greve başlamasının ertesi günü 300 işçi daha greve katıldı. Yaptıkları açıklamada bu grevin işverenin önerilerine karşılık olmadığı çünkü hala

hazırda sözleşme için işverenden herhangi bir öneri gelmediği, bu grevin de işverenin pazarlık taktiklerine karşı yapıldığı bildirildi.

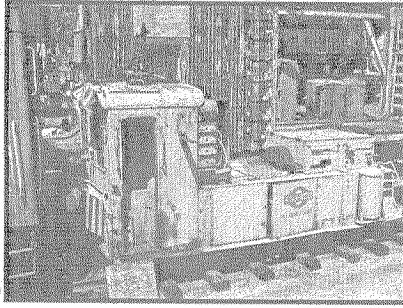
Bununla birlikte bakır madeninin bağlı olduğu Asarco Firmasından yapılan açıklamada ücretlerin 3

sene için dondurulduğu ve emeklilik ve sağlık ödeneklerinde kısıntıya gidileceği bildirdi.

Asarco'da en son 1990'larda greve gidilmişti.

1980'lerde bu bölgede Phelps Dodge Firmasının sahibi olduğu madende yapılan grev büyük yankı yapmıştı. O zaman işveren grevi bastırmak için Ulusal Koruma askerlerinden yararlanmıştı. Hala daha da sendikalaşmanın

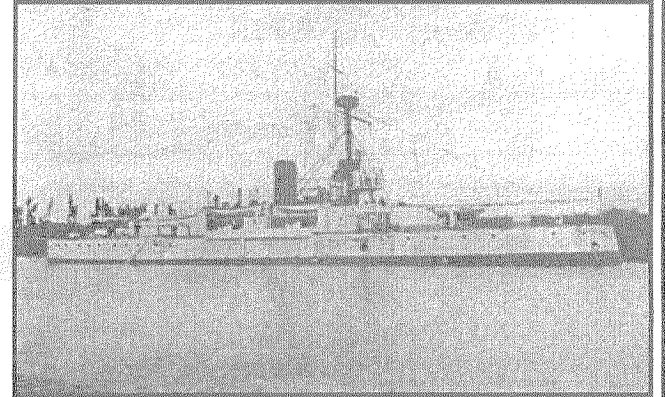
yasak olduğu bir maden ocağıdır. Ne kadar ilginçtir ki demokrasiden söz eden ABD emperyalistleri kendi ülkelerindeki maden ocaklarında çalışan bu işçilerin sendikalaşmasına yasak koymaktadır.

Arjantin'de "Özelleştirmeye Hayır"

Arjantin hükümetinin 2 bin çalışanı olan Rio Santiago tersanesini özelleştirme planını açıklamasının ardından işçiler sokaklara dökülerek özelleştirmeye karşı olduklarını açıkladılar.

ABD Dışişleri Bakanı Gondoleeza Rice'ın ülkeyi ziyaretinin arkasından Arjantin hükümeti Rio Santiago tersanesinin yüzde 49'unu özelleştireceğini açıkladı. Oysa Devlet Başkanı Nestor Kirchner daha önce tersanenin özelleştirilmeyeceğini açıklamıştı. Arjantin hükümetinin Venezuela hükümeti ile 8 gemi yapma ve tamir etme anlaşması yaptığı bir dönemde tersaneyi özelleştirmek

istememesi işçiler tarafından özel sektöre para aktarma olarak açıklanmaktadır. Rio Santiago tersanesi işçileri militan işçiler olarak biliniyor. 1976-1982 Arjantin'deki askeri cunta döneminde işçi askeri baskı altında tutulmuş, tutuklanmış ve öldürülmüştür. 1980'lerde ise aynı işçiler tersanenin özelleştirilmesine karşı başarılı bir direnme sergilemişlerdi.

Londra Otobüs Şoförleri Grevi

1 Temmuz'da Güney Londra Centra Buses otobüs şoförleri 24 saatlik greve gittiler. Daha önce de 9-10 Mayıs ve 24-25 Haziran'da da greve giden şoförler Tren ve Deniz ve Taşımacılığı İşçileri Sendikası (RMT) üyesidirler.

Centra Buses Yöneticileri "sıfır saat" ve "işverene ait değişik yerlerde çalışma" adı altında geçirmeye çalıştığı çalışma şartlarına karşı çıkan şoförler greve gittiler. "Sıfır saat" olarak öne sürülen şarta göre bir şoför ertesi gün işe saat kaçta başlayacağını işi bitirdiği gün öğrenecek. "İşverene ait değişik yerlerde çalışma" ise şoförün firmanın ülke içinde öngöreceği her hangi bir bölgeye gidip firma adına çalışmasını öngörmektedir.

Sendikadan yapılan açıklamaya göre grev haftalık 500 sterlin ücret

talebi ve "sıfır saat" ile "işverene ait değişik yerlerde çalışma" şartlarının reddi için yapılmaktadır. Aynı zamanda hastalık izninin işe başlandığı günden geçerli olması ve iş başında tacize uğrayan şoförlere günün geri kalan saatleri için ödeneğin kesilmemesi de talep edilmektedir.

Geçtiğimiz hafta Doğu Londra'nın Stratford bölgesindeki Ambala Gıda merkezinde de çalışanlar iki defa 24 saatlik greve gittiler. Çalışanlar Nisan'dan beri haftanın iki günü, Perşembe ve Cuma, greve gitmektedirler. En son greve 50 çalışanın katıldığı bildiriliyor. Üç seneden beri ücret artışı almayan çalışanlar haftalık 50 sterlin ücret artışı talep etmektedirler. Ambala Gıda lokanta ve özel dükkanlara Hindistan şekeri üretmektedir.

AFRİKADA İŞÇİ EYLEMLERİ

Kenya çalışanları grevden sonra eve gönderildiler.

Grevde yer aldıkları gerekçesiyle Kenya'nın önde gelen hastanelerindeki sağlık çalışanlar 30 Haziran günü işlerinden uzaklaştırıldılar. Hükümet 193 sağlık çalışanına uyarı mektubu göndererek işten uzaklaştırıldıklarını bildirdi. Çalışanların en doğal hakkı olan grev hakkı ellerinden alınmaya çalışılıyor.

İşten uzaklaştırmalar nedeni ile hastanelerin bazı koğuşları kapatıldı. Hastane Yönetiminin daha da ileri giderek acil servis dışında tüm koğuşları kapamayı planladığı bildiriliyor.

Grev 2 Temmuz'da Kenya Kamu Çalışanları Sendikasının ücret artışı talebi çağrısı ile başlatılmıştı. Bunun üzerine kamu

çalışanlarından sorumlu bakan açıklama yaparak grevde yer alanların işten atılacağı tehdidini savurmuştu. Kenya hükümeti bununla grevlerde yer alan çalışanları damgalamak niyetini açıkça gösterdi.

Oto Parçası üretiminde çalışan Güney Afrika işçileri grevde

Çalışma koşullarında iyileştirme ve ücret artışı talebiyle greve giden Schubbert ve Kromberg Oto Parçası Şirketi çalışanları işten atıldılar. Bir aydan beri grevin devam ettiği şirkette çalışanlar işverenin bu tehditle kendilerini korkutamayacağını bildirdiler. Schubbert ve Kromberg Oto Parçası Şirketi Volkswagen ve BMW için oto parçası üretmektedir.

16. Day-Mer Kültür Ve Sanat Festivali

1-10 Temmuz tarihleri arasında Londra'da düzenlenen geleneksel Day-Mer Festivali bu sene 23 Haziran'da basına verilen bir resepsiyonla duyurulmuştu. 'Yan Yana Değil, Birlikte Yaşam' temasının işlendiği 16. Festival Clissold Park'taki müzik şöleni ile de sona erdi.

Festival sürecinde insanların ulus, kültür ve inanç farkı gözetilmeden bir kez daha kardeş oldukları gerçeği tekrardan vurgulandı. Türk ve Kürt halkının içine kapalı gettolardan çıkıp birlikte bir yaşamı hedeflemelerinin Day-Mer festivalinin hedeflediği bir diğer önemli vurgu idi.

Her yılından farklı olarak bu yıl Festival'de gençlik ve çocuk şenliklerine de yer verildi.

Day-Mer Londra Meydan Sahnesi Amatör tiyatro grubu iki perdelik "Berber Hikayeleri" oyununu sergileyerek kitleleri hem eğlendirdi hem de düşündürdü.

8 Temmuz Cuma akşamı Türkiye'den EMEP Genel Başkanı Levent Tüzel Türkiye'deki Gelişmeler ve Emek Hareketi konusunda bir sunum yaptı. Konuşmada Türkiye'deki AKP Hükümeti ile Genel Kurmay'ın ABD rejimine Büyük Ortadoğu Projesi'nde nasıl yardımcı olduğu anlatıldı. TC ile ABD arasındaki ilişkilerin nasıl hızla geliştirildiği örnekleri ile açıklandı. AKP hükümetinin TC'de özelleştirme işlerini IMF planı çerçevesinde nasıl hızlandırıldığını, kamu işçilerine nasıl hakaret edildiğini uzun uzadıya anlattı. Ancak gerici faşist sendika ağalarının da alttan gelen baskılar karşısında özelleştirmeye karşı çıkmak zorunda kaldıklarının da dikkatini çekti. Bu faşist sendika ağalarının işçileri

özelleştirmeye karşı örgütlemeye giderken nasıl yurtsever sözler kullanarak yaptıklarını da gözler önüne serdi. Asgari ücret konusunda da IMF İkinci Başkanı'nın demeci ile güç alan Türkiye patronları, sermaye sözcülerinin nasıl Çin ve Hindistan'ı örnek göstererek Türkiye'de hala hazırda kazanılmış olan ülke çapındaki asgari ücreti bölgesel asgari ücretle değiştirmek istediklerini açıkladı. Levent Tüzel konuşmasında önce iş yasalarının sonra da sendika yasalarının değiştirildiğine dikkat çekti. AKP hükümetinin bu yasaları Avrupa'ya uyum yasaları ayakları adı altında yaptığını açıkladı. Kürt sorununa da değinen Tüzel son dönemde Güneydoğu'da halka karşı askeri saldırılar düzenlendiğini bildirdi. Gerek Güneydoğu'daki askeri eylemler, gerek "Kıbrıs elden gidiyor" gerekse de "Mersinde bayrak yakıldı" gibi milliyetçi demeçlerle halkın terörize edildiğini söyledi. Türkiye'de giderek gerginleşen ve kutuplaşan bir sürecin yaşandığını ve bunun olmasına karşın Tunceli'de mitingler yapıldığını dinleyicilere anlattı.

9 Temmuz Cumartesi günü "Yan Yana Değil, Birlikte Yaşam" isimli panel düzenlenerek Türk ve Kürt toplumunun diğer İngiltere işçi hareketinden ayrı yaşamlarını İngiltere'de sürdürmelerinin doğru yaklaşım olmayacağı tam tersine İngiltere toplumuna entegre olarak İngiltere toplumunun sorunlarına çözüm bulmak için beraber yürüme gerektiği vurgulandı.

10 Temmuz'da Clissold Park'ta düzenlenen açık hava

festivalinde tezgahlar kuruldu. Gençlerin folklor gösterisi yapıldı. Değişik milliyetlerden müzik grupları müziklerini sundu. Açık hava festivalinde İngiltere'nin meşhur milletvekili George Galoway ve EMEP Genel Başkanı birer konuşma yaptılar. George Galoway güne dair konuşmasında Londra'daki saldırıların sorumlularının Blair ve Bush rejimleri siyasetleri olduğunu ve bu siyasetler sayesinde El-Kaide'nin yeni üyeler elde ettiğini söyledi. Eğer bu saldırılardan kurtulmak isteniyorsa Bush ve Blair'ın bu saldırgan siyasetlerini terk

etmeleri gerektiğini savundu.

EMEP Genel Başkanı Levent Tüzel de Türkiye'deki son gelişmeleri oradaki geniş kitlelere anlattı.

Festivalde Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi de bir tezgah kurarak gazete ve yayınlarını festivale katılanlara sundu. İlgili gösteren kitlelere gerek Kıbrıs Sorununu gerekse de uluslararası durumu sözlü olarak anlattı.

Festivalde son olarak da ünlü Kürt sanatçı Şiwan Perwer Kürtçe ve Türkçe şarkılarıyla festivale katılanları coşturdu.

Düzeltilme ve Özür

Bir önceki sayımızda, TİYATRO EKİM üyelerinden Halil Demir arkadaşımızın ismini, teknik bir hata sonucu, Halil Yılmaz adlı yazarımızın ismini yazarak belirttik. Karışıklıktan dolayı her iki arkadaşımızdan da özür dileriz

Görüş
Ali Zalcınay

Bu Yaz Sıcak Geçecek...

Cennet bir adada yaşıyoruz...
Bir inci, bir pırıltı bir kıvılcım gibi belli...

Ortasından ikiye bölünmüş zalimlerce...

Sömürü var, talan var zulüm var belli...

Bu mısralarımla sözlerime başlıyorum bu sayı...

Dışarıda kırk derece sıcak altında ; ben oturmuş klimalı odamdan sizlere mesaj vermek istiyorum...

Yazıyorum, yazdıkça kalemimden mürekkep mürekkep sizler için, halkımız için, emekçilerimiz için, barış ve kardeşlik için birşeyler aktarmaya çalışıyorum...

Kimileri emek vermeden, alın teri dökmeden son model arabalarla gezerken, denizde güneşlenirken, kimilerinin kanı akıyor canı acıyor emeği sömürülüyor ve ezildikçe eziliyor birkaç tane sefa içerisinde yaşayan kodaman patronlar tarafından...

Geçtiğimiz günlerde G-8 diye bir zirve yapıldı büyük emperyalist liderler arasında...

8 büyük burjuva devletlerin yöneticileri çıktılar ve dünyayı kendilerince nasıl

sömüreceklerinin hesabını masa başında yaptılar...

Diğer taraftan aynı günlerde Londra'da bir saldırı düzenlendi kendilerine "İslamcı" diyen bir örgüt tarafından...

Saldırı sonrası İngiltere başbakanı Blair çıkıp şöyle bir konuşma yaptı: "Bu katliam barış ortamında yapılan bir saldırdır."

Peki ortada bir "barış ortamı" mevcut mudur? Irak'ta, Afganistan'da halkın başına bombalar yağdırılırken böyle bir ortamda "barış var demek!" Ne kadar inandırıcıdır? Tabi ki inandırıcı değildir ve olmayacaktır. Blair ve Bush'un günümüz için kastettiği "barış ortamı" kısaca kuyruklu bir yalandan ibarettir...

Peki bu saldırıdaki Hedef neydi?

Ya da soruyu değiştirip şu şekilde soralım. Hedef ekonomik sebepler miydi veya hedef sadece ekonomik sebeplere bağlı olan birçok sorunun birleşmesi miydi? Veya hedef "emperyalizm" miydi? Veya başka şeyler mi?

Bence hedef tamamen "ekonomik sebepler" olarak değerlendirilemez...

Neden diyeceksiniz?

Halkı hedef alan saldırılar, halka zarar veren saldırılar

emperyalizme zarar vermez tam tersine emperyalizmin ekmeğine yağ sürer ve onu yüceltir...

Kimileri bu kendine "İslamcı" diyen bu örgütün yaptığı bu eylemi överek "G-8 zirvesi böyle protesto edilir helal olsun, devrimciyiz biz" diyerek devrimci geçinirler...

Kimi gerçek devrimciler ise olayı muhasebesini yapar ve doğruyu yanlış teraziye koyar tartar ve ona göre değerlendirir...

Hedef burjuvazi ve emperyalizm mi?

Hedef "emperyalizme karşı eylem yapayımı" diyerek halkı katletmekse buna da gerekli eleştiri yapılır ve deşifre edilir...

Burjuvazi bu savaşı kendi kurallarına göre oynayacaktır. Biz bunun bilincindeyiz....

Ama eğer ki biz devrimciyssek, ve bu iddia ile yola çıkıyorsak ve bu yola baş koymuşsak, biz bunu da kuralına göre oynamalı ve "insan" olduğumuzun, halk için emekçilerimiz için yaşadığımızın farkına varmalı ve saldırımızın da savunuşumuzun da çizgisini ortaya net bir şekilde koyabilmemiz gerekir...

Burjuvazi hiçbir zaman delikanlı bir savaşım vermeyecektir. Bunu

zaten biliyoruz. Bunu bilerek hareket ediyoruz. Ama biz devrimcilerin üzerine düşen görev bu noktada ilkeli bir savaşım ve kurallı bir mücadele şekli olmalıdır.

Kanla beslenen burjuvazidir. Devrimciler değildir...

Hedef burjuvazi değilse ve "din uğruna sivil halk katliamı" ise bu ancak deşifre edilir ve devrimci çizgimizle ve bilincimizle bilim ışığında olay ortaya konulur...

Ha dökülen kanlardan kim mi sorumlu?

Tabi ki G-8 in katilleri...

Tabi ki NATO'nun katilleri ve terörist ülkeleri...

Tabii ki bu katliamları düzenleyenleri yetiştiren emperyalistler...

İngiliz ve Amerikan kardeş halklarımızın ve işçi sınıfının kanını emen Bush ve Blair Yankee'leri, bu 50den fazla ölünün ve yüzlerce yaralının katilleri ve suçlularıdır...

Dedim ya yazımın başında sizlere...

Çok sıcak geçecek bu yaz... Zaman bunu gösterecektir... Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

İyimserlik İşe Yaramaz

CTP'nin eski başkanı, BKP önderlerinden Özker Özgür Londra'da tedavi gördüğü hastanede Akel ile CTP'den hala ümidini kesmediğini ve bu iki partinin barış için gerekli anlaşmayı sağlayabileceklerini açıkladı. Bu haberi 8 temmuz 2005 tarihli Afrika gazetesinde Şener Levent'in "Kanserin Pençesinde İyimserlik" başlıklı köşe yazısında okudum.

Bu vesile ile buradan sevgili Özker Hoca'ya acil şifalar dilerken, göstermiş olduğu iyimserlik karşısında birkaç söz etmek gereğini duyuyorum.

Aslında hepimizi hasta eden, mutsuz ve sağlıklı yaşamamıza yol açan en önemli neden kapitalist emperyalist düzendir.

İnsan hücrelerinden, o insanın canlı fotokopisini üretmeyi başaran tıp biliminin henüz kansere çare bulamadığına kimse beni inandıramaz. Çare veya çareler bulunmuştur ama emperyalist sermayenin, sağlık sektörüne hakim olan finans oligarşisinin, çıkarları henüz bunların uygulanmasına müsaade etmiyor.

Sevgili Hocam'ızın başarılı bir şekilde tedavisi bile emperyalizme

karşı doğru mücadeleden geçer.

Emperyalist güçlerin dünyayı kan gölüne çevirdiği, görünen bombalı tahribatların yanında, açlığı önlemeyerek ve insanların doğru tedavilerden mahrum kalmasını sağlayarak her gün binlerce insanı katlettiği bir ortamda yaşıyoruz.

Bu ortamda politika yapmak "iyimserlik" le mümkün olamaz. Bize lazım olan iyimserlik değil doğru politikalar ve bu politikaların uygulanabilmesi için gerekenlerin yapılmasıdır.

Kıbrıs'ta barışın biricik ön şartı emperyalizme bağımlılığa son verilmesidir.

Dünya çapında barışın ve insanlığın gelişiminin önünün açılmasının biricik ön şartı emperyalist paylaşım düzeninin yıkılmasıdır.

O halde tüm dünyada ve Kıbrıs'ta bu gerçeğe uygun doğru politikalar üretmeliyiz.

Kıbrıslı sosyalistler daha 1970'li yılların sonlarına doğru AKEL ve CTP'yi analiz ederek bu iki partinin her ikisinin de sosyal şoven

olduğunu ve sol görünmelerine rağmen milliyetçi şovenist bir temelde birbirlerinden ayrıldıklarını tespit etmişlerdi.

Bugün ikisi de iktidardadır. Ancak bir araya gelerek Kıbrıs için ortak bir barış projesi hazırlamaktan acizdirler. Çünkü böyle bir plan

yapmak doğalarına aykırıdır. Herşeyden önce bu iki parti lafta söyledikleri gibi emeği en yüce değer sayan ve işçi sınıfının çıkarları uğruna mücadele eden partiler değiller.

Kıbrıs'ta barış istiyorsak tüm Kıbrıs halkını anti-emperyalist bir çizgide, Kıbrıs proletaryası ve uluslararası proletaryanın çıkarlarını gözetken bir çizgide, emperyalizmi adadan söküp atma mücadelesi için bir araya getirmeliyiz.

Bakü Yumurtalık Petrol Hattı'nın açılması ile oluşacak pastadan Rum işadamları ne kadar pay alır? Türk işadamları ne kadar pay alır sorunu bizim sorunumuz mu?

Kuşkusuz, bizim sorunumuz değil. Ancak CTP ile AKEL şimdilerde bu ve benzeri sorunları

çözme derdinde!

Onların derdi işçi sınıfının çıkarlarını korumak, işçi sınıfı üzerindeki sömürü ve baskıyı sona erdirmek değil. Onların derdi emperyalizmi yıkmak değil.

Onlar, tam tersine burjuva emperyalist taraflardan birilerine yamanarak onların davalarını ileri götürmek. Bizler 70'li yıllarda bu iki partinin çizgilerinin sosyal şoven olduğunu yazdığımız günlerde CTP'nin başında sevgili hocamız CTP'nin lideriydi. O günlerden bugüne CTP daha da sağa kayd. Ama özü değişmedi.

Hocamızın mensup olduğu BKP ise her vesile ile AKEL'i aklarak, ve sorumluluğu CTP'ye yükleyerek iyimserlik yaymaya çalışan bir partidir.

Artık anlamalıyız ki mücadeleyi sınıf mücadelesi temellerine oturtmazsak, Türklüğü Rumluğu bir yana bırakıp, emek, sermaye ayrışmasını temel alan bir örgütlenme sağlamazsak, yani anti-emperyalist bir emek cephesi oluşturamazsak, ne Kıbrıs'ta ne de Dünyada emperyalizmi yıkmak ve gerçek barışı elde etmek için gerçekçi politika yapamayız.

Bu iş iyimserlikle olmaz!

Güney Kıbrıs'ın en büyük partilerinden olan AKEL'in gençlik örgütü EDON tarafından 8-10 Temmuz tarihleri arasında düzenlenen Uluslararası Konferans sona erdi.

Larnaka'ya bağlı Pervolia köyündeki PEO sendikasının tesislerinde gerçekleşen toplantılara Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi temsilcisi olarak katılan Yusuf Alkım ile bu etkinlik ile ilgili bir söyleşi yaptık. KSP Merkez Komitesi Örgütlenme Bürosu Sekreteri olan Yusuf Alkım düzenlenen bu toplantıların dikkat çekici yönlerini siz okuyucularımız için bizlere aktardı.

KSG: Sayın Alkım, bize bu toplantıların yapılma nedenini ve etkinliklerin içeriğini anlatır mısınız?

Yusuf Alkım: Öncelikle KSG ailesine bu konuya göstermiş olduğu ilgiden dolayı teşekkür ediyorum. EDON tarafından organize edilen Uluslararası Konferans, EDON'un bu yıl 6-8 Temmuz tarihleri arasında 20.'sini düzenlediği bir konferanstı. Bu konferans tüm-Kıbrıs Öğrenci ve Gençlik Festivali'nin bir parçası olarak örgütlerin katılımı ile gerçekleşen bir etkinlik oldu. EDON her iki yılda bir geleneksel olarak bu festivali gerçekleştirmektedir. Bu sene Ağustos ayında Venezüella'da gerçekleştirilecek olan 16. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin bir ön çalışması olarak ise bu bahsettiğimiz toplantılar düzenlenmiştir.

Toplantılarda Venezüella'daki festivalde tartışılacak olan konular bir ön çalışma şeklinde ele alındı ve örgütlerin birbirleri hakkında daha fazla bilgi edinmeleri sağlandı. EDON'un düzenlediği festivale Fransa, Belçika, İngiltere, Küba, Filistin, Irak, Lübnan, Türkiye, Yunanistan ve Suri Lanka'dan katılan sol görüşlü örgütler çeşitli konu başlıkları ile ilgili kendi ülkelerindeki durumu anlatan bilgiler verdiler.

Toplantılarda konuşulan konu başlıkları arasında şunlar vardı.; Emperyalizm ve Yeni Dünya Düzeni, Neo-Liberalleşme ve Globalleşme ve Gençliğin Anti-Emperyalist ve Sosyalist Mücadeledeki Yeri.

KSG: Peki bu toplantılar sonrasında edindiğiniz izlenimler nelerdir?

Y.A.: Bu toplantılar sırasında farklı ülkelerden gelen ve kendilerini ülkelerinin komünist hareketleri olarak gören çeşitli örgütlerle birçok konuda fikir alış verişinde bulunma fırsatı yakaladık. Örneğin oda arkadaşım olan Küba Komünist Gençlik Örgütü temsilcisi Giovanni isimli arkadaşla birçok konuda konuşma ve Küba gerçekliğini birinci ağızdan dinleme fırsatı yakaladık. Filistinli yoldaşlardan, İsrail tarafından uygulanan gerçek anlamdaki faşist uygulamaları bir kez daha tüm açıklığıyla dinledik. Siri Lankalı yoldaşların ülkelerinin emperyalistler tarafından nasıl hala daha bölünmeye çalışıldığını öğrendik. Bu ve bunlar gibi birçok konuda yeni ve çarpıcı bilgiler bizim açımızdan büyük bir deneyim ve kazanım oldu.

Tabii ki bu toplantılara katılan örgütlerin siyasi ve ideolojik duruşları konusunda ciddi farklılıklarımız mevcuttur. Bu yapıların, Küba'dan gelen yoldaşımız dahil, sosyalizm, sosyalist devlet yapısı, geçmiş sosyalist deneyimler ve anti-emperyalist mücadele konularındaki farklı duruşları bizim için olumsuz bir durum teşkil etmektedir, ne var ki bu yapılarla farklı

“Slogan Olarak Değil, Pratikte Anti-Emperyalist Mücadele!”

duruşlarımız olsa bile bir araya gelmek ve farklı görüşleri ve deneyimleri hakkında bilgi edinmek dahi bizim için bulunmaz bir deneyimdi.

KSG: Bahsettiğiniz bu yapılarla ne gibi farklılıklarınız vardır? Bu konuyu biraz daha açabilir misiniz?

Y.A.: Bu yapılarla bahsettiğim gibi Marksist-Leninist teorinin algılanışı ve pratikte uygulanışı ve Stalin Yoldaşın savunusunu Komünizmin savunusu olarak algılanması konularında ciddi farklılıklarımız bulunuyor. Örneğin Küba'dan gelen yoldaşla yaptığımız sohbette kendisine, Küba'da her alanda sosyalist bir düzenin olup olmadığı ile ilgili sorduğum soruya “Evet, kesinlikle Küba her açıdan sosyalist bir devlettir!” diye cevap verdi. Daha sonra ise sorum üzerine, Küba'da üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin olduğunu belirtti, ama bunun Küba'nın sosyalist yapısını değiştirmediyini belirtti. Yine İngiltere'den ve Küba'dan gelen yoldaşlarla birlikte yaptığımız bir sohbette, her ikisinin de “Stalin iyiydi, ama...” diye başlayıp Stalin dönemindeki “hataları” sıralayan duruşları, Sovyetler Birliği'nin Kuruşcev dönemini savunmaları gibi noktalar bu yapılarla bizim aramızda ciddi siyasi ayrılıkların olduğunu göstermektedir.

Tüm bu farklılıklara rağmen bu örgütleri temsil eden yoldaşlarla iyi ilişkiler ve dostluklar kurduğumuzu söyleyebiliriz. Bu yapılarla ilişkilerimizi geliştirmek ve farklı duruşlarımız olsa dahi, ortaklaşabildiğimiz konularda mümkün olan en geniş enternasyonal eylemlilikleri ortaya koymamız gerekiyor. Bu tip enternasyonal dayanışmaların, uluslararası emperyalist saldırıları geriletme için bir fırsat olabileceğini düşünüyorum.

KSG: Eğer bir sakıncası yoksa toplantılarda değindiğiniz konularla ilgili duruşlarınızı kısaca bizlere anlatabilir misiniz? KSP olarak yukarıda bahsettiğiniz konu başlıkları konusundaki açıklamalarınız neler olmuştur?

Y.A.: Bu konferans boyunca, KSP olarak biz, anti-emperyalist mücadelenin önemini ve bunun Kıbrıs sorununu çözümünde tek yol olabileceğini sürekli olarak dile getirdik. Kıbrıs'taki bizim dışımızdaki sol örgütlerle aramızdaki en temel farkın Kıbrıs sorununun çözümünde izlenecek olan yol olduğunu, anti-emperyalist bir mücadele vermeden aday birleştirmenin mümkün olmadığını katılımcı örgütlere anlatmaya çalıştık. Gelin görün ki, bu konferansa yurtdışından katılan örgütlerin çoğu, AKEL ile uzun bir süredir iyi ilişkiler içindeler ve bu durum AKEL'in %34 gibi bir halk desteğine de sahip olması ile birleşince bu örgütler üzerinde AKEL'in savunduğu siyasetin etkili olmasını getiriyor. Diğer yandan AKEL'in sürekli olarak kendisini Kıbrıs Komünist Partisi olarak lanse etmesi, anti-emperyalist sloganları sıklıkla kullanması, hem bu örgütler üzerinde hem de Kıbrıs halkı üzerinde bir yanıltıcı etken oluşturuyor. KSP olarak biz AKEL'in ve tüm diğer sol partilerin emperyalizmden medet uman ve onların Kıbrıs üzerindeki emperyalist çıkarlarını koruyan çözüm şekillerini savunmalarını anti-emperyalist

mücadeleye vurulan en büyük darbe olarak görüyoruz. Halk karşısında, ki bu konferanslar sırasında da AKEL'i temsil eden yoldaşın söylemlerinde de vardı, sürekli olarak anti-emperyalist mücadeleden bahseden AKEL, gelin görün ki, Kıbrıs sorununun çözümünde bu mücadelenin gerçekçi olmadığını savunabiliyor. Bu büyük bir çelişki ve halkı yanıltmadır. Örneğin EDON tarafından düzenlenen festivalde konuşma yapan EDON Genel Sekreteri Lukaidis yoldaş, konuşmasında sürekli olarak anti-emperyalist mücadeleden bahsetti. Ne varki Lukaidis yoldaşın, bundan bir kaç ay önce düzenlenen başka bir toplantıda bizim “Kıbrıs sorunu ancak anti-emperyalist mücadele ile çözülebilir!” tezimize karşı, “Bu söylediğiniz gerçek dışıdır! Kıbrıs üzerindeki emperyalist çıkarlar tespit edilip, ortaklaştırılmadıkça ve karşılanmadıkça Kıbrıs'ta çözüm

olamaz! Ne bekliyorsunuz silaha sarılıp mücadele mi verelim?” söylemi sanırım bu çelişkiyi en açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Biz bu ve bundan önceki toplantılarda da tüm demokratik yolları kullanarak anti-emperyalist bir mücadele için örgütlenmemiz gerektiğinin önemini vurguladık ve vurgulamaya da devam

edeceğiz.

Küba'yı ve Che'yi kendilerine sembol edinenlerin, sıra mücadeleye gelince böylesi yalgın duruşları bizler açısından üzüntü vericidir.

Toparlayacak olursak, konferans boyunca konuşulan çeşitli konu başlıklarında KSP olarak duruşumuzu ortaya koyduk ve sorunların temelinde yatan ana nedenin emperyalist düzen olduğunu, sorunların kaynağını ortadan kaldırmadan sorunların da ortadan kalkmayacağını katılımcı yoldaşlara anlatmaya çalıştık.

KSG: Tüm bu söylediklerinizden sonra ortaya çıkan tabloda; en birincil olarak EDON ve AKEL ile siyasi-ideolojik konulardaki farklılaşmanız göze çarpıyor. Bu farklılıklar EDON ve AKEL ile olan ilişkilerinizi nasıl etkiliyor?

Y.A.: AKEL ve EDON ile olan örgütsel ilişkilerimizin arzu ettiğimiz düzeyde olduğu söylenemez. AKEL ile olan siyasi ideolojik farklılıklarımız muhakkak ki ilişkilerimizi olumsuz etkilemektedir. Biz AKEL'e karşı olan eleştirilerimizi asla saklama yolunu seçmiyoruz. Herhangi bir konuda farklılıklarımız varsa, bunları AKEL'li yoldaşların arkasından değil de yüzlerine karşı söylemeyi uygun görüyoruz. Onlardan beklentimiz de bize karşı herhangi bir eleştirileri varsa bunu açıkça yapmalarıdır. Var olan farklılıkların tespit edilmesi ve eğer mümkünse giderilmesi için karşılıklı eleştiri her zaman yapılması gerekiyor. Biz bu ilkeyi kendi örgüt içi tartışmalarımızda da öncelikli olarak görüyoruz. Ortada siyasi-ideolojik bir sorun varsa bunu en açık dille konuşmamız gerekiyor. Ne yazık ki şuana kadar KSP olarak AKEL'e yönelttiğimiz hiçbir eleştiriye resmi bir cevap alamadık. Aynı şekilde bizim siyasi-ideolojik duruşumuz konusunda da bir eleştiri gelmiş değildir. Umarız AKEL yönetici kadroları en kısa

zamanda bizimle diyalog kurmaya ve var olan siyasi-ideolojik farklılıklarımızı tartışmaya başlasınlar. Bunun Kıbrıs Komünist Hareketi'nin gelişmesi için önemli bir adım olacağı inancındayız.

KSG: Bildiğimiz kadarı ile KSP Kıbrıs Komünist Partisi (KKK)'nın tarihsel mirasına sahip çıkıyor. KKK'nın devamı olduğunu söyleyen AKEL ile bu konuda sorunlar yaşıyor musunuz? AKEL'in son dönemde, parti isminin önünde KKK ünvanını sıkça kullanmaya başlamasının nedeni sizce nedir?

Y.A.: Evet, Kıbrıs Sosyalist Partisi kuruluşundan itibaren Kıbrıs Komünist Partisi'nin mirasına sahip çıktığını belirtmiş ve geçtiğimiz yılın Kasım ayında gerçekleşen I. Genel Kurulumuzda KKK'nın tarihsel mirasını sahiplendiğimizi ve bu konuda elimizde bulunan kısıtlı kaynakları geliştirip KKK tarihini en ayrıntılı şekilde araştırmayı öngören bir karar tasarısını oy birliği ile onaylamıştık. Bildiğiniz gibi Kıbrıs Komünist Partisi Büyük 1917 Ekim devrimi sonrasında dünyada gelişen devrimci dalga sonrasında Kıbrıs işçi sınıfının öncü partisi olarak kurulmuştu. 1931 İsyanı sonrası İngiliz Sömürge Yönetimi tarafından yasadışı ilan edilen ve birçok kadrosu hapse mahkum edilip sürgün edilen KKK 1942 yılına kadar yasa dışı olarak devam etmişti. 1942 yılında AKEL'in yasal olarak kurulması ve 1945 yılına kadar devam eden AKEL-KKK birlikteliği, KKK'nın gerekliliğinin ortadan kalkması gerekçesi ile KKK'nın tasfiye edilmesi ile KKK tarihi sona erdirilmişti. Bu tarihten sonra AKEL zaman zaman KKK ismini sahiplendi ve son dönemde bu sahiplenışı giderek artırdı. Bugün AKEL her platformda isminin önünde KKK ünvanını kullanıyor. Bu sahiplenişin özellikle KSP'nin kuruluşu ve KKK tarihine sahip çıktığını belirtmesi ile artması dikkat çekicidir. Eğer KSP olarak AKEL'in KKK'ya sahip çıkmasında olumlu bir etkimiz olmuşsa ne mutlu bize, çünkü KKK'nın önemi Kıbrıs tarihinde Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetini ilk kez sahiplenmesinde saklıdır. AKEL'in KKK'yı ünvansal olarak sahiplenışı umarız ilerde siyasetini de sahiplenme olarak ortaya çıkacaktır. Bu emin olun ki herkesten çok bizim mutlu edecektir. Çünkü önemli olan parti isimleri değil ortaya konan siyasetlerdir.

KSG: Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Y.A.: Son söz olarak şunu söylemek istiyorum, Slogan Olarak Değil, Pratikte Anti-Emperyalist Mücadele!

KSG: Sayın Alkım, bizlere ayırdığınız zaman ve verdiğiniz bilgiler için size teşekkür ediyoruz. Çalışmalarınızda başarılar.

Y.A.: Bende sizlere ilginizden dolayı ve Kıbrıs işçi sınıfının anti-emperyalist mücadelesine verdiğiniz sonsuz destekten dolayı teşekkür ediyorum. İyi çalışmalar.

DAĞ FARE DOĞURDU

Gleneagles'daki G-8 zirvesine yaklaşırken İngiliz emperyalistlerinin hükümetinin sözcüsü Tony Blair Afrika'da yoksulluğu ortadan kaldırmak iddiasıyla bir dizi demeçler vermişti.

Özellikle de G-8'lerden borç alan Afrika ülkeleri borçlarını yıllarca fazlasıyla ödemesine karşın faiz üzerine faiz ödeyerek G-8'lerden aldığı borçlardan kurtulamamıştır.

"Afrika'nın borçlarını sileceğiz" aldatmacasıyla kitleleri aldatan Blair hükümeti gerek medya gerekse de müzik sanatçıları aracılığı ile kitleleri avuttu. Ancak G-8 zirvesinde yapılan görüşmeler sonucunda ilginç bir karar ortaya çıktı. G-8 ülkelerinin hükümetleri 2010 yılına kadar Afrika'ya yapılan yardımı 25 milyar dolar daha artıracaklarını belirttiler. Hala hazırda borçlardan, açlık ve sefaletten AIDS başta olmak üzere bir dizi hastalıklardan nasibini alan Afrika halkı sefalet içersinde yaşamaya terk edilmiştir. Emperyalist burjuva hükümetlerden yardım alan ve Afrika'da çalışma yürüten sivil toplum örgütleri bile bu açıklamayı kabul edemedi.

Bunlardan Cristian Aid sözcüsü G-8'lerin kararını "büyük bir hayal kırıklığı olarak niteledi". Devamla "Yoksulluğu yok etmek için milyonlarca kişi tarafından dünyada kampanya yürütenler dağın tepesine çıkartılmış, onlara manzara gösterilmiş ve sonra da teker teker kurbağa sürüsü gibi dağdan indirilmiştir" dedi. Aynı şekilde yardım kuruluşlarından War on Want sözcüsü John Hilary'de G-8'lerin bu kararını günde 1 doların altında yaşamak

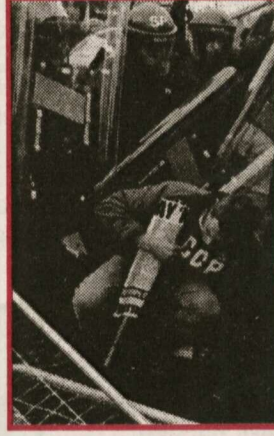
mali destek alan G-8'lerin zengin çiftçisi ile aynı piyasada satmak zorunda kalacak. İşte G-8'lerin adaleti ve demokrasisi. Göz göre göre açları daha da açlığa itmek, zenginleri daha da zengin yapmak.

Gleneagles'da G-8'lerin bir başka görüşmesi de çevre ile ilgili idi. Kyoto anlaşması çerçevesinde devreye konan

Global Çevreyi Koruma Yasası'nın güçlendirilmesini amaçlıyordu. Ancak bu konuda da dağ fare doğurdu. Gerek ABD gerek Fransa ve bir ölçüde de diğer ülkeler kendi çıkarlarını korumak için her türlü girişimi yaparak bu çevre ile ilgili hiç bir karar çıkmamasını sağladılar. Tek elde ettikleri bu konunun ileride ele alınması idi.

G-8 zirvesi arifesinde İngiltere'deki sendika ve sivil toplum örgütleri harekete geçerek G-8'lerin liderlerine dünya olayları hakkında (sadece yoksulluk değil) ne kadar duyarlı olduklarını göstermek ve onların aldıkları bir dizi yanlış kararı protesto etmek amacıyla çalışmalar yürüttüler. Bu çerçevede Edinburg'da 10 binlerce kişi toplanarak protesto eylemleri düzenlediler. Polis Edinburg'a gelmek isteyen göstericilerin otobüslerini yollarda kurdukları barikatlarla engellemeye çalıştı. Buna rağmen

Edinburg'da olan eylemciler protestolarını yükselterek polisin Gleneagles oteli çevresinde kurdukları koruma parmaklıklarını yıkarak G-8 liderlerinin bulundukları otele yaklaşmayı başardılar. Bu eylemin amacı G-8 liderlerine saldırmak değil onların övgü ile söz ettikleri güvenli ortamın ne kadar güvensiz olduğunu onlara bir kere daha

göstermekti. Eylemlerin bir çoğu festival kutlamaları şeklinde yürütüldü. Çocuklarla sokakta çay partisi, yüzlerce palyaçoların katıldığı gösteriler bunlardan bir kaç tanesiydi.

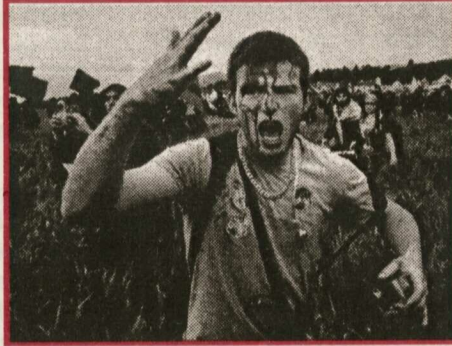
Tüm bu eylemler İngiliz kamuoyunun emperyalist burjuvaların uygulamalarına karşı ne kadar duyarlı olduklarını göstermektedir.

Londra Sarsıldı

G-8 zirvesinin döneminde 7 Temmuz günü Londra'da bir dizi bombalama eylemleri gündeme damgasını vurdu. Londra metrosunun çeşitli yerlerine konan bombalar onlarca kişinin hayatına mal oldu. Barıştan söz eden ancak Irak, Afganistan gibi ülkelere binlerce bomba yağdıran

İngiliz, Amerikan Emperyalistleri ve onların ortakları giriştikleri bu katliamların bedelini kendi ülkelerinde ödemeyeceklerini sanıyorlardı. Ancak Londra'daki bombalama eylemleri açıkça emperyalistlerin "terörle mücadele" siyasetlerinin devam edeceğini

ve bu çerçevede bir dizi hakların kısıtlanacağını gösteriyor. Terörle mücadelenin kısa sürede ümit edenler bu kanayan yarayı durduramazlar. Saldırıcıyı yapanlar ise bir kaç bomba ile dünya emperyalist burjuvazisini yeneceklerini sanıyorlarsa da yanılıyorlar. Din, ırk ve milliyet temeline dayalı siyasetler ne terörden ne de haksız savaşlardan kurtulamazlar. Onların siyasetleri ancak bu savaşlar çerçevesinde ayakta durabilir.

sağladıklarını açıklayarak bu ülkelerin hükümetlerinin savaş için daha fazla harcamalar yaptığını dile getirdi.

Ne kadar ilginçtir ki 'Live 8' konserini organize eden, başını çeken, kraliçeden sör'lük ödülü alan Bob Geldof tam da kendisinden beklenen bir açıklama yaptı ve G-8'lerin bu kararına "on üzerinden on puan" verdiğini belirtti. Afrika'ya yardım elini uzatacaklarını açıklayan G-8'lerin liderleri Afrika'yı yoksulluğa iten, üretimden kopartan ve G-8 şirketlerini ve zengin çiftçilerini daha da zenginleştiren ihracat teşviki mali destekle ilgili yasalara dokunmayacaklarını da açıkladılar. Yani Afrika çiftçisi ve işçisi günde bir doların altında çalışacak ancak ürettiği ürünü

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin imzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL,
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

15 Temmuz Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:40

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE

ÖZGÜRLEŞECEK

KSP GB, EDON'un Düzenlediği Festivalde Kıbrıslı Rum Gençlerle Buluştu

AKEL'in gençlik örgütü olan EDON'un her iki senede bir düzenlediği festivalin 20.'si 6-8 Temmuz tarihlerinde gerçekleştirildi. Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi (KSP GB) de açtığı standta Türkçe, Rumca ve İngilizce dillerinde parti siyasetini tanıtıcı el bildirisi dağıtarak Kıbrıslı Rum gençlere ulaşmaya çalıştı.

KSP Gençlik Birimi, yine EDON tarafından çeşitli ülkelerden 30'a yakın örgütün katılımıyla 8-10 Temmuz arasında Larnaka'da gerçekleştirilen toplantılara katıldı.

EDON tarafından organize edilen 20. Dünya Gençlik ve öğrenciler Festivali'nde EDON Genel Sekreteri Yorgos Lukaides de bir konuşma yaptı. Lukaides katılımcılara hoş geldiniz dedikten sonra EDON Festivalinin önemini vurgulayarak Festival öncesi etkinlikleriyle ve 20. kez Dünya Gençlik ve Öğrenciler Festivali aracılığıyla siyasi ve kültürel önerilerini bir kez daha sunduklarını şu sözlerle belirtti:

"Festival öncesi etkinliklerimizle ve 20. Dünya Gençlik ve Öğrenciler Festivali aracılığıyla siyasi ve kültürel önerilerimizi bir kez daha sunuyoruz.

Duyarsızlık, biçarelik, boyun eğme ve bireysellik çılgınlıklarıyla

durumu idare etme anlayışını paylaşmayan sol önerileri sunuyoruz. Genç nesillerin rüyalarını ideallerini ve değerlerini paçavraya çeviren uzlaşmalara boyun eğmeyen sol önerileri sunuyoruz.

20. Dünya Gençlik ve Öğrenciler Festivali arabuluculuğuyla gençliğin mücadele ruhunu daha da canlandırma mesajını gönderiyoruz. Var olan düzen ve gerici karşılarında gençliğin örgütlü mücadele yolunu aydınlatıyoruz.

Gençliğin yaratıcılığına, inisiyatifler üstlenmesine ve radikalizmine yol açıyoruz. Gençliği günümüzün gerçek sorunlarından ve sorularından uzaklaştırmayı, gençliğin hedefini şaşırmasını amaçlayan yoz kültür olgusuna karşı genç nesillerin direniş gücünü artırıyoruz.

Bizi çevreleyen dünyanın görülmeyen bir el ya da metafizik güçler tarafından yaratılmadığını gösteriyoruz. Kapitalist barbarlığın, emperyalist savaşların, eşitsizliğin ve toplumsal adaletsizliğin, yalancılığın ve iki yüzlülüğün, para ve kâr dünyasının, insanların ideallerinin ve değerlerinin kurban edildiği bu sahte dünyanın değiştirilemez olmadığını kararlılıkla vurguluyoruz.

Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra daha da saldırganlaşan emperyalizmin iki yüzünden başka bir şey olmayan "YENİ DÜNYA DÜZENİ"ne ve neo-liberal küreselleşmeye karşı, tarihin ve ideolojilerin sonunun geldiğine dair sahte teorilere karşı, biz, mücadelelerimizi sürdürerek ve yoğunlaştırarak yanıt veriyoruz.

ABD'nin ve NATO daki müttefiklerin ister terörle mücadele ister sözde demokrasi ihracı diye adlandırdıkları, ama aslında dünya çapında egemenliklerini dayatmalarından başka bir şey olmayan bahanelerine kanmıyoruz.

İster gerici neoliberal politikalar aracılığıyla, ister yakın zaman içerisinde Irak'ın işgalinde gördüğümüz gibi halklara ve emekçilere karşı şiddet yoluyla, çok uluslu tekellerin bütün dünya çapında kendi çıkarlarını öne çıkarma hedefiyle diktatörlük dayatmaları girişimini kınıyoruz.

Çok uluslu sermayeye ve onun çıkarlarını destekleyen Amerika Birleşik Devletleri'ne, Avrupa Birliğine, Dünya Ticaret Örgütü'ne, Uluslararası Para Fonu IMF'ye karşı direnişin dünya çapında yaygınlaşması, küreselleşmesi

gerektiği mesajını gönderiyoruz.

ABD ve NATO'nun savaş arabasının ardında eli kolu bağlı halde Avrupa Birliği'nin askerileştirerek bir silahlanma yarışına ve sözde önlem olarak gerçekleştirilen savaşlara sürüklemesine karşı direniyoruz; AB'nin egemen çevrelerinin halkları görmezden gelip, önümüzdeki otuz yıl için kapitalizmin en gerici neo-liberal modellerinden birini kurumsallaştırma girişimlerine karşı direniyoruz."

Bu mücadelenin kolay olmayacağına ancak mücadele

etmeyenlerin kaybedeceğine de değinen Lukaides devamla "Kapitalizmin doğuştan var olan çelişkilerinin yanı sıra, halkların ve emekçilerin gücüne duyduğumuz derin

güven inancımızı daha da güçlendirmektedir. EDON olarak, Sol olarak, Sosyalist ideolojimizle,

Devamı Arka Sayfada...

Lukaides

Soru

TKP, "Bu koşullarda özelleştirme yanlıştır" diyor. Yani koşullar değiştiğinde özelleştirmeye evet, öyle mi TKP?

Polemik

BKP'li arkadaşlar gazetelerinde Stalin'e açıkça sövmeye başladılar. CTP'den öğrenenin, CTP'li olanın varacağı yer bu olsa gerek. AKEL'den öğrenenin ve AKEL'li olanların da...

Üniversite Günlüğü

Üniversite mezunu gençler için marş önerisi: Diplomalar elimizde İşsizlik önümüzde Biz gideriz meçhule, Heeey, meçhule!

Sinir Küpü

Özker Hoca kansere direniyor. Dayan hocam, yanındayız!

Microsoft'un sahibi, tekeli sahibi Bill Gates'in dünyadaki açlarla ilgili konserde ne işi var? Mouse mu verecek Afrika'ya yesinler diye? Yoksa bu konserler falan tamamen Gates'gillerin kontrolünde mi yapılıyor? Dünyayı açlığa mahkum edenler, tok karınla sahnelerden ahkam kesmesinler!

Londra'daki patlamalar kimin işi? ABD'de 11 Eylül saldırısını planlayanın bizzat CIA olduğu da iddia edilmişti bir zamanlar! Londra'daki patlama İngiliz'in işi olabilir mi bilmiyoruz da, hangi dangalağın işiyse, emperyalistlerin eline koz verdiği kesin!

"Mevcut bilgisayar teknolojisinin doğrudan demokrasiyi mümkün kıldığının bilincinde olan Kıbrıs Sosyalist Partisi, kendi pratiğinde doğrudan demokrasiyi hayata geçirmenin yanında, ülkenin yönetim yöntemi olarak vatandaşlara doğrudan demokrasiyi sunmayı da üstlenecektir"
2002
KSP Programı'ndan

Ön Sayfadan Devam...

emekçilerin ve gençliğin mücadeleleriyle layık olduğu geleceği yaratabileceğimize inanıyoruz.

Başka bir dünyayı kurabiliriz. Bu sadece mümkün değil, insanlığın barbarlığın bataklığında boğulmaması için şarttır."

"Bugünkü kapitalist küreselleşmeye, savaşın küreselleştirmesine karşı, sömürünün, eşitsizliğin, kârın ırkçılığın, yoksulluğun ve sefaletin küreselleştirilmesine karşı, barışı demokrasiyi, eşitliği, toplumsal adaleti ve dayanışmayı küreselleştirmemizin önkoşullarını yaratabiliriz ve yaratmalıyız." Dedi.

Lukaides "bu saygın vizyonun gerçekleştirilmesine giden yol"un Kıbrıs sorununa bulunacak bir çözümle Kıbrıs'ın yeniden birleştirilmesinden geçtiğini belirtti. Referandumun Kıbrıs sorunun sonu olmadığını ve buna izin vermeyeceklerini de açıklayan Lukaides taksimin de Kıbrıs'ın geleceği olmayacağını söyledi.

Sol'un öncülüğünde Kıbrıslı

Rumlar ile Türklerin "uzlaşmanın üzerinde inşa edilebileceği zemini büyük oranda yaratarak, mücadeleci ve realist bir politika aracılığıyla" birleşme yolunda mücadeleyi sürdürdüklerini belirtti. Bu çalışma ile ilgili olarak Annan planının felsefesini değiştirmeden her iki toplumun da kabul edebileceği bir çözüm için çalışmalar yürütülmesinin gerektiğine vurgu yaptı. Kıbrıslı Türk Liderlerin izolasyonların kaldırılması çalışmalarından kaynaklanan zorlukların bulunduğunu da belirterek "iki toplumun çözüm ve yeniden birleşmeyi isteyen siyasi güçleri arasında temasların yoğunlaşmasını öne çıkarıyoruz." Diyerek aynı zamanda iki toplumlu iki bölge çözüm zeminini değiştirmeye çalışanlara karşı da mücadele ettiklerini açıkladı.

Bir kez daha katılımcılara hoşgeldiniz dedikten sonra "Kıbrıslı Rumların, Kıbrıslı Türklerin barış içerisinde bir arada yaşamaları, dostluk, işbirliği ve karşılıklı anlayış köprülerini EDON,

AKEL ve halk hareketinin daha dinamik bir şekilde inşa etmeye devam edeceğini Kıbrıslı Türk dostlarımıza bir kez daha belirtmek istiyorum." Diyerek KKP-AKEL'in bu yıl 80. yılını doldurmasıyla ilgili olarak etkinliklerin başladığını ve "Partimiz, faaliyetleriyle, katkılarıyla, mücadeleleriyle halkımızı kucakladı ve halkımız tarafından kucaklandı. Çünkü işçi sınıfının partisi tesadüfen düşen, rasgele yeşeren bir tohum değildi. Kıbrıs halkının bağrında doğdu, Kıbrıslı emekçilerin gerçek çıkarlarını, endişelerini, beklentilerini ve vizyonlarını dile getirdi.

Halktan insanların yüreklerinde kök saldı, bu kökler derinleşti. Halkımızın, Kıbrıs halkının büyük çoğunluğunun saygı ve takdirini kazandı. Halkımızın büyük bir kesiminin güvenini kazandı." Dedi.

AKEL'in gençliğin müttefiki olduğuna da vurgu yaparak "Gençlikle, emekçilerle, halkımızla birlikte, Sol'un tarihinin yol

göstericiliğinde yeniden birleşme, barış ve toplumsal ilerleme yolunda mücadeleyi sürdürüyoruz. Kıbrıs gençliğinin ve halkımızın barış, özgürlük, demokrasi ve refah içerisinde yaşayacağı güne kadar mücadeleyi sürdüreceğiz. Sömürüden, savaşlardan yoksulluklardan ve haksızlıklardan kurtulmuş bir dünyada, toplumsal adalet, eşitlik, dayanışma ve sosyalizmin dünyasında yaşayacağımız güne kadar mücadeleyi sürdüreceğiz." Diyerek sözlerini bitirdi.

KSP ve KSP'nin genç elemanlarını, gerek AKEL, gerekse BKP ve diğer partilerimizi sosyalizm ve sınıf savaşı sözlerini tekrardan kullanmaya, Stalin konusunda zararlı ve düşmanca da olsa ağızlarını açmaya, ve son olarak AKEL rumuzu önüne KKP rumuzunu da koymaya zorladıkları için candan kutlarız!

Zafer komünizmin olacaktır!

Birleşik ve Marksist, Leninist, Stalin'in öğrencilerinden oluşan KKP kurulacaktır!

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.